

ΤΟ ΜΑΘΗΜΑ

Εκείνο τὸ ὅποιον πάντοτε ἐπρόσδοκώμεν, ἐπραγματοποιήθη.

Εἰς Λεμεσὸν πρὸς ὀλίγων ἑβδομαδῶν ἔγινε μία συνάθροισις πολιτῶν, μὴ ἔχουσα καὶ χαρακτήρα συλλαλητηρίου, διὰ τὸ ζήτημα τῆς συγκοινωνίας. Τὸ γεγονός ἀνεκοιμήθη εἰς τὰς ἀγγλικὰς ἐφημερίδας, καὶ τὰ ἔργα τοῦ Φιλελευθέρου κόμματος ἀμέσως ἐνεκοιμώθησαν τὴν ὑπόθεσιν καὶ ὑπερησπίσθησαν τὰ δίκαια παράπονα τῶν κατοίκων.

Τοῦτο εἶνε μικρὸν παράδειγμα, ἵνα ἐπικαίρως ἐρχόμενον νὰ ὑποστηρίξῃ τὴν γνώμην τὴν ὅτιαν πάντοτε ὑπεστηρίζαμεν καὶ ἐξακολουθῶμεν ὑποστηρίζοντες, ὅτι πρῶτον ἡμεῖς πρέπει νὰ ἐλθωμεν ἐπικουροὶ εἰς τὰ δεινὰ παθήματά μας, πρῶτον ἡμεῖς πρέπει νὰ κινήθωμεν ἐδῶ καθὼς ἀπαιτεῖται, ὥστε καὶ τὰ ἐν Ἀγγλίᾳ ἔργα τῆς δημοσίας γῶμης καὶ εἰς πολιτεύεται νὰ μᾶς τείνωσι τὴν χεῖρα.

Μᾶς φαίνεται ἵνα ἀλλόκοτον νὰ τρέχεται ὑπὸ ἀμφιβολίαν αἱ ἀρχαὶ ὑπὸ τὰς ὁποίας ἐργάζεται ἱστορικὴ μερὶς τῆς Μεγάλης Βρετανίας, τὸ κόμμα τῶν Φιλελευθέρων, ὑπὸ τὴν σημαίαν τοῦ ὁποίου τόσα ἐπιτελέσθησαν.

Πρέπει νὰ εἶνε κανεὶς σκεπασμένος ὑπὸ παχυτάτης ἀμαθίας ἢ ἀδουλίας διὰ νὰ θέτῃ εἰς ἀμφιβολίαν τὰς ἀρχὰς καὶ ἰδέας τῆς διωργανωμένης καὶ τὸσόν ἀρχαίας πολιτικῆς μερίδος.

Οἱ Φιλελεύθεροὶ ἵστανται ἐκεῖ, μετὰ τὰς ἀρχὰς τῶν, μετὰ τὰς διδασκαλίας τῶν, μετὰ τὸ πρόγραμμά τῶν, καὶ μετὰ κολοσασαίον παρελθόν δράσεως. Εἰς ἡμᾶς ἀνήκει νὰ γνωρίσωμεν τίνι τρόπῳ καὶ διὰ τίνων μεθόδων νὰ παρουσιάσωμεν τὰ αἰτήματα καὶ τὰ δίκαιά μας πρὸς αὐτοὺς, οὕτως ὥστε νὰ καταστῶμεν ἀξιοὶ ἀκροάσεως καὶ ἐπιδλητικοί.

Ὁ Μείγας Γλάδστων οὐδέποτε ὑπῆρξεν ἐχθρὸς μας. Παρ' ὅλας τὰς ἐναντίας ἐκθέσεις τοῦ τότε Ἀρμοστέως, παρ' ὅλην τὴν εὐγλωττίαν τῆς ὁποίας οὗτος ἔκαμε χρῆσιν ἵνα ἀποτρέψῃ τὸ φιλελευθέρων ὑπουργεῖον τοῦ νὰ παράσχῃ ἐκλογικὰ δικαιώματα εἰς τοὺς Κυπρίους, παρ' ὅλην ἐκείνην τὴν ἀντίδρασιν, ὁ Λόρδος Κιμπερλί, τότε ὑπουργὸς τῶν Ἀποικίων εἰς τὸ Ὑπουργεῖον Γλάδστωνος — φιλελεύθερος καὶ αὐτὸς — ἀντίκριψε, δι' ἀπαντήσεων αἱ ὁποῖαι εὐρίσκονται

εἰς τὰς Κυανὰς Βίβλους τῆς ἐποχῆς ἐκείνης, καθ' ὁλόκληρίαν ὅλα τὰ ἐπιχειρήματα τῆς Ἀρμοστείας, καὶ ἀνιγώρισε τὸ δίκαιόν μας νὰ ἔχωμεν εἶδος ἐστὼ Κυβερνήσεως ἀντιπροσωπευτικοῦ συστήματος.

Τὸ αὐτὸ Ὑπουργεῖον, πάλιν διὰ τοῦ Λόρδου Κιμπερλί, καὶ πάλιν ὑπὸ ἐμπνευστὴν Γλαδστωνικήν, ὅταν ἠγέρθη τὸ ζήτημα τῆς ἐστακτίας γλῶσσας εἰς τὰς σχολαίας τῆς Κύπρου, διέβωσεν τὴν γνώμην ἐκείνην ἣ ὅτιαν ἐκάμπευεν τὸ ὄνομά του, ὅτι ἡ Ἑλληνικὴ Γλῶσσα τῶν Κυπρίων εἶνε μοναδικὸν ὄργανον ἐκπολιτιστικόν, καὶ αὐτὴ δέον νὰ ἐπικρατήσῃ εἰς τὰς σχολαίας.

Δὲν ἤξεύρομεν πῶς λησμονοῦνται ὅλα ταῦτα τοσόν εὐκόλως. Πῶς λησμονοῦνται ἐξ ἄλλου ὅτι ὅταν κατ' ἀρχὰς τῆς Κατοχῆς ἐγίνοντο τόσα ἔκτροπα, ἐξυρίζοντο αἱ γενεαὶ τῶν ἱερῶν ἐνδῶ τῶν φυλακῶν, κατόπιν τῆς ἀνδρικῆς στάσεώς μας οἱ Δίλκε καὶ οἱ λοιποὶ ἀριστεῖς τοῦ Φιλελευθέρου κόμματος ἦσαν οἱ στιγματίσαντες τοὺς γέννησarisμοὺς τῆς διοικήσεως.

Αὐτοὶ ὁ Σέρ Οὐώλτερ Σίνταλ, διὰ τὸν ὅποιον τόσοι ἔχουν ἀδυναμίαν, καὶ ὁ ὅποιος πράγματι ἦτο φιλοκύπριος, οὐδὲν ἄλλος ἦτο ἢ μαθητὴς τῆς Σχολῆς τοῦ Γλαδστωνος, καθότι πρὶν ἢ ἀναλάβῃ τὴν ἀρμοστείαν ἐν Κύπρῳ ἦτο ἐπιθεωρητὴς τῶν σχολείων ἐν τῷ Ὑπουργείῳ, διορισθεὶς ὑπὸ τοῦ Μεγάλου Γέροντος. Καὶ τούτου ἡ πρῶτη, ἡ ἀνεξάντλητος καὶ εὐρεία, εἶνε ἡ ἐμπυσήσασα τὴν φιλελληνικὴν δρᾶσιν τοῦ Σέρ Οὐώλτερ ἐν Κύπρῳ.

Ὁ Γλάδστων κατέκρινε τὴν Κυπριακὴν Συμβασιν. Τὴν κατέκρινεν ἔμως ὅχι διότι ἦτο ἐχθρὸς τῆς Κύπρου καὶ τῶν Κυπρίων — ἡ μεγάλη καρδιά του δὲν ἦτο δυνατόν νὰ εἶνε ἐχθρὸς οὐδενὸς ὑποδούλου λαοῦ — ἀλλὰ διότι ἀπεδοκίμασεν, ὡς ἀπεδοκίμαζε μέχρι τέλους, τὴν πολιτικὴν τοῦ Βήκονσφην, ἥτις ἐπιδάρυνε τὴν Ἀγγλίαν μετ' ὑποχρεώσεως ἐν Μικρᾷ Ἀσίᾳ χωρὶς νὰ εἶνε εἰς θέσιν νὰ τὰς πραγματοποιήσῃ, καὶ ἐπιδείνωσεν οὕτως τὴν θέσιν τῶν πληθυσμῶν ἐκείνων ὑπὲρ τῶν ὁποίων ὄθρην ἐγένετο ἡ Σύμβασις. Ἱστορία τῶν ἐλαστικῶν πέντε τελευταίων ἐτῶν ὡς νὰ ἀπεδείξῃ πόσον αἱ πολιτικαὶ προφητεῖαι τοῦ Γλάδστωνος ἦσαν ὀρθαί.

Ταῦτα ἦσαν τὰ ἐλατήρια τοῦ ἀγῶνος τῶν Φιλελευθέρων κατὰ τῆς Κυπρι-

ακῆς. Συμβάσει, καὶ οἱ μελετῶντες τὴν ἱστορίαν τῶν ἐτῶν ἐκείνων γνωρίζουν ὅτι αὕτη εἶνε ἐν γενικαῖς γραμμαῖς ἡ ἀλήθεια.

Ἄλλ' ἡμεῖς δὲν ἐρχόμεθα τώρα νὰ ἀγωνισθῶμεν ὑπὲρ τῶν Φιλελευθέρων, οἱ ὅποιοι εἶνε ἱκανοὶ νὰ ὑπερασπίσωνται αὐτοὺς. Ἐχουν καὶ οἱ Φιλελεύθεροὶ καὶ οἱ Συντηρητικὸι τὰς ἀμαρτίας τῶν ἀπέναντι τῆς Κύπρου.

Πρὸ παντὸς δὲν πρέπει νὰ λησμονήσωμεν, ὅτι, ἂν ὁ Βήκονσφην μᾶς ἀπηλλάξῃ τῆς Τουρκίας, μᾶς ὑπεδούλωσεν ὁμως ὑπὸ τὸν Φόρον τῆς Ὑποτελείας.

Καὶ τοῦτο εἶνε ἀκριβὲς εἰς ἀπὸ τοῦ λόγους οἱ ὅποιοι μᾶς ἐπιβάλλουν ἐτι μᾶλλον νὰ ζητήσωμεν παρὰ τῶν Φιλελευθέρων τὴν κατάργησιν τῆς νέας ταύτης δουλείας τὴν ὅτιαν ὁ μέγας ἀντίπαλος τῶν μᾶς ἐπέβαλεν.

Τὰ ἀποτελέσματα τῶν κινήματων μας κατὰ τὰς ἀρχὰς τῆς Κατοχῆς, καὶ τὸ ἀποτέλεσμα τῆς τελευταίας μικρᾶς διαδηλώσεως ἐν Λεμεσῷ, ἀποτελεσθὲν μαθήματα ἐκ τῶν ὁποίων δεῖν νὰ διδαχθῶμεν.

Δὲν δικαιούμεθα νὰ προσδοκῶμεν σήμερον οὐδὲν παρὰ τῶν Φιλελευθέρων, μετὰ ὅλας τὰς ἐξαιτίας λαμπρὰς ἀρχῶν τῶν, ἵνα μὴ γνωρίσωμεν ἡμεῖς νὰ ὠθήσωμεν πρὸ αὐτῶν τὴν ἱεράν καὶ δικαίαν ὑπόθεσίν μας διὰ κινήματων ἀνταξίων τῶν περιστάσεων, διὰ κινήματων κατὰ τὰ ὅποια νὰ ὑψώνεται ἡ ψυχὴ ὅλων μας καὶ νὰ ἀδελφώνεται ὑπὸ τὴν ὑψηλὴν ἰδέαν ὑπὲρ ἧς ἀγωνιζόμεθα.

Η ΖΩΗ ΣΤΗΝ ΑΡΧΑΙΑΝ ΕΛΛΑΔΑ

ὑπὸ Rev. W. R. Livingstone, M. A.

(Συνέχεια.)

ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΤΙΡΙΑ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ.
Ἐν ἀντιθέσει πρὸς τὰς ἀπλὰς καὶ πολυλειτουργοὺς ἰδιωτικὰς οἰκίας, τὰ δημόσια κτίρια ἦσαν ἄκρως ὠρεῖα καὶ πολυδάπανα. Αἱ ἀγοραὶ τῶν ἡτ' ἐν γενικῷ περιεττοιχοῦντο μὲ κομψὴν περιτύλιαν, συνήθως ἐκ μαρμάρου, καὶ ἐξωγραφόμενα μετὰ τοιχογραφίας.

Αἱ πύλαι τῶν πόλεων τῶν ἡτ' ἐν εὐμορφῇ καὶ τὰ Προπύλαια τῆς Ἀκροπόλεως τῶν Ἀθηνῶν ἐθεωροῦντο πρῶτον ὠρεῖα καὶ καθ' ὅλην τὴν Ἑλλάδα.

Ὡσαύτως εἰς τοὺς λιμένας ἐκτείνοντο ὠρεῖα καὶ δειγμάτων, ὅπου εἰς ἐμποροὶ ἤδυναντο νὰ ἐκθέσωσι δείγματα τῶν

εμπορευμάτων τὰ ὅποια εἶχον πρὸς πώλησιν.

Μετὰ τοὺς χρόνους τοῦ ἀρχιεπισκόπου Ἰπποδάμου (440 π.Χ.) ἤρχισαν νὰ χαρίζωσι τὰς δημίους ὁδοὺς καὶ ὁδοὺς γωνίας, καὶ ὁ Περικλὺς ἀνακαταστάσας κατὰ τὸν τρόπον τοῦτον, περίπου κατὰ τὸ σχῆμα τῆς Νέας Ὑόρκης.

Ἀστynomoi εἶχον τὴν φροντίδα τῶν δημοσίων κτιρίων, ὁδῶν, καὶ ὑδραγωγείων, καὶ τῆς ἀσφαλείας ἐν ταῖς ὁδοῖς.

ΟΙ ΝΑΟΙ.

Ἄλλ' ἐξ ὧν τῶν δημοσίων κτιρίων εἰς ναοὶ ἦσαν ἰσχυρότεροι τῇ ἀξιοσυνέτειναι. Ἦσαν εἰς τὰς ἑλληνοφύλους πόλεις τῆς αὐτῆς σημασίας ὅποιαι αἱ ἑκακλησίαι εἰς τὰς πόλεις τῶν μέσων αἰώνων, καὶ ὁμοίως ἦσαν τὰ κύρια ἐντακαίμενα ἐνδοαίρετον, διὰ πάντα περιηγητὴν καὶ ἐπιστάτην.

Τὰ ἀξιοσυνέτεινα λαΐφανα τῶν ναῶν τούτων εἶναι ἐν Ποσειδωνίᾳ πλησίον τοῦ Σαλέρου, ἐν Ἀκρίαντι τῆς Σικελίας, ἐν Αἰγίνῃ, ἐν Σουσίᾳ, καὶ ὑπὲρ πάντων ἐν Ἀθήναις.

Ἐν τῶν ἀξιοσυνέτεινων κατὰ τοὺς ἀρχαίους χρόνους ναῶν ἦσαν ὁ τῆς Ἥρας ἐν Σίμφῳ, ὁ τῆς Ἀρτέμιδος ἐν Ἐφέσῳ, ὁ τοῦ Ἀπόλλωνος ἐν Δελφοῖς, καὶ ὁ τοῦ Διὸς ἐν Ὀλυμπίᾳ.

Πάντες οἱ ναοὶ ἦσαν ἐκτισμένοι ἐπὶ θεσίων αἰνέων ἐπὶ μακρὸν ὑπῆρξαν ἀφιερωμένοι εἰς θεὸν τινα, γένειον, δὲ ἐπὶ ὑψηλῶν μερῶν ὡς τὰ ἀναφερόμενα εἰς τὴν Παλαιὰν Διαθήκην.

Ο ΕΛΛΗΝ ΠΟΛΙΤΗΣ.

Ἐν Σπάρτῃ ἡ αἰγὴ καὶ ἡ μετριοφροσύνη ἐδιδάσκοντο εἰς τοὺς νέους, καὶ ἐν συνδιαιτίᾳ δὲ ἀκρόν ἐν ἀνδρὶ ἐδιδάσκοντο ἐπὶ μακρὸν νὰ ἐκλείπωνται καὶ κατόπιν νὰ ἐκφράζωσι τὰς σκέψεις τῶν ὑπὸ τὴν βραχυτάτην καὶ περιεκτικωτάτην μετρίαν, περίπου ὡς λέγεται περὶ τῶν πολιτικῶν συσκέψεων τῶν Ἰνδῶν τῆς Βορείου Ἀμερικῆς.

Οἱ Ἕλληνες ἐμαθόν τὴν διαίρεσιν τῆς ἡμέρας εἰς 12 ὥρας περὶ τῶν Βιθυνίων, καὶ ὁ Πλάτων λέγεται ὅτι ἐφύρεν ὡρολόγιον δι' ὕδατος σημεῖον τῆς ὥρας τῆς νυκτὸς κατὰ τὸν αὐτὸν τρόπον.

Τὸ νυχθήμερον διήρπτετο εἰς 7 μέρη. Τρεῖς ἦσαν τὰ τῆς νυκτὸς, ἦτοι ὁ ὀσπερος, ὅτε ἀνελυγνίαι ἠνέπτουτο, κατόπιν αἱ μέσαι νύκτες, καὶ κατόπιν ὁ ὀρθρος ὅτε οἱ πεινῶντες ἤρχισαν νὰ κρίζωσι. Τίσσονται δὲ τὰ τῆς ἡμέρας ἥτοι 1 Πρωί, 2 Πηρὶ Πηλείουτα, Ἀγρόν, 3 Μισσημέρι, 4 Πηρὶ Διῶλην.

Η ΤΡΟΦΗ ΤΩΝ.

Τὰ συνήθη φαγητὰ ἦσαν κατὰ πλεονεξία μετὰ τὰ σήμερον ἐν Ἑλλάδι, ἄσπερον, ἑλαίαι, σῆκα, τυρὸς, κρόκος, ἐφθηνός, εἶνος καὶ ζωμός.

Ἄλλ' ὁ κοινὸς ἄνθρωπος οὐκ ἐξέμελλε οὐκ ἐφύετο. Ἦτο ἀπλή ζύμη, μετὰ ἑλαιοῦ καὶ λαφύτων, ἡ ὅποια ὅταν ἐξέμελλετο, ἐδρέχετο εἴτε μὲν νερόν, εἴτε μὲν κρασί, καὶ ἑλαίον, καὶ ἐφύετο ἄλλοι ἄλλοι παρασκευῆς.

Αἱ ἀνώτεροι τάξεις μετεχειρίζοντο ἄλλουρ, μετὰ τὰ ὅποια ἐφύετο ἄσπερον. Ὡσαύτως ὅλα τὰ εἶδη τῶν γλυκυτάτων, πλακοῦνται, μελίπηκτα, καὶ τὰ ὅποια κατασκευάζοντο μὲν μέλι, καθίσταντο οἱ Ἕλληνας τὴν ζάχαριν μετεχειρίζοντο μέλιον—ἐάν καθόλου τὴν ἐγνώριζον—ὡς ἰταλιῶν. Ἐνθα σῆκα καὶ σταφύλια πλεονεξία ἐξέμελλον.

Τὰ πρὸς τὴν ἡμέραν ἔσπερον καὶ ἐκ τῶν ἀγρίων πετῶν ἡ κίχλη ἐθεωρεῖτο μεγίστη νοστιμιάς. Ἡμεῖς οἱ Ἀγγλοὶ δὲν τρώμεν κίχλας, ἀγαπῶμεν νὰ τὰς ἀκούωμεν ἀκούσας· ἀλλ' ὅσα ἤμην εἰς Πάτρας

πρὸς τριετίας, εἰς τὸ Σινδοχέον μὲν παρυσίσαν κίχλας. Φιλία!

Ὁ ἀρχαῖος Ἕλληνας, ὡς οἱ σήμερον ἀπὸγονοί, ἤγινε τὸ κτλὸν νερὸ καὶ μεγάλως τὸ ἐξέμελλε. Μετὰ τὸ νερό, τὸ γάλα θὰ ἦτο κατὰ τοὺς ἀρχαιοτάτους χρόνους τὸ κυριώτατον ποτόν του.

Ὁ εἶδος συνήθη ἐψυχρύνετο μετὰ πᾶν, καὶ πάντοτε ἐκμενέτο μετὰ ἀρκετὸν νερό. Ἀλλὰ καὶ μὲν ἦτο τὸ δυνατώτατον κρασί, ἐπιτρεπόμενον μετὰ εὐδαιμονίας προσώπων, ἡ γὰρ τὸ δὲ ἐκείνου εἶναι ἰθαυρῆτο ὡς περὶ τὸν καὶ ἐκείνου, καὶ κατὰ τὴν ἡμέραν μόνον εἰς τοὺς βρεβίους τοῦ βραδίου.

Ἀλλὰ σήμερον ὁ περιηγητὴς ἐκπλήττεται ἐκ τῆς μετὰ τὴν περὶ τῆς ρητίνης ἥτις συλλέγεται ἐν τῶν αἰώνων.

(Ἀκολουθεῖ.)

W. R. LIVINGSTONE.

ΑΝΕΞΑΡΤΗΤΟΙ ΓΝΩΜΑΙ

ΠΡΕΠΕΙ ΝΑ ΚΥΡΩΘΗ

Ἐάν λάβω τις ἄνθρωπος τὴν ἀγανάκτησιν, μετὰ τὴν εἰς κατόικει ἐξερρῶντο πολλάκις περὶ τῆς ἀπαθείας τῆς Κυβερνήσεως ὡς πρὸς τὰς ἐκδοτέλους καὶ τοὺς εἰσους αὐτῶν, θὰ πεισθώμεν ὅτι πάντως μετ' ἀγαλλιᾶσιν ἀντιγνώσθη ἐν ταῖς ἐφημερίσιν ὅτι τὸ Νομοθετικὸν πρῶτον εἰς ψήφισιν νόμου περὶ καταπολεμήσεως μὲν τῶν ἀρροδεσίων νοσημάτων, ἀποχωρισμοῦ δὲ συγχρονως τῶν οἰκωνομικῶν ἀπατελοῦσιν ἐπὶ τῶν νοσημάτων τούτων. Καὶ ἐν φωτισθῶσιν εἰς τὴν κεντρικὴν κυβερνήσιν καὶ θέσωσιν ἐπὶ τοῦ ψηφισθέντος νόμου τὴν κύρωσιν τῆς Α. Μεγαλειότητος, εἰς τὸν ἐισηγητὴν τοῦ νομοσχεῖος καὶ τοὺς ψηφίσαντας αὐτὸ βουλευτὰς θὰ ἐρεῖται μεγάλη εὐγνωμοσύνη ὡς περιστοιχιστάς καὶ κίχλον ἐκ μέρους τὴν ὑγίαν τῶν ἀνθρώπων ἐν βίῳ κατὰ τὸν ἄλλον, ἀλλὰ καὶ αὐτὴν τὴν σιμνότητα τῶν πολιτῶν, τῆς ὁποίας τὴν προσβολὴν οὐκ ἀποφῶς ἐκλείπουν οἱ Ἕλληνες, ὡς τὴν ψυχὴν πληροῦσιν ἀκρόν καὶ τῶρα αἱ σιμνὰ τῶν παλαιότερων χρόνων ἴδμεν.

Ἐν Λευκωσίᾳ ἰδίως ὑπῆρχαν ὁδοί, εἰς τὰς ὁποίας ἡ κυβερνήσις οὐδέποτε ἔπρεπε νὰ ἐπιτρέπῃ τὴν ἐμφάνισιν ἀσχημιῶν, ἀδυνάτως ἐμῶν αὐτῇ τῆς νεότητος ἡ ἀγρότης καὶ τῶν πολιτῶν ἡ ἡλικία. Τότε θὰ βεβαίως εἴε ὑπὸ τὴν ἐποψὴν ταύτην ἡ ἀμείλιος τῆς κυβερνήσεως, ὥστε σαφέστερον δὲ ἐπιτρέπεται νὰ ἐμῶν τις. Ἀλλὰ τέλος πάντων γίνεται σπουδαία ἀποφασίς πρὸς ἄσπιν τοῦ κακοῦ, εὐχάριστον εἰς τὰ μέγιστα εἴε ὅτι Ἕλληνας βουλευτῆς, ὡς ἦτο προσδόκιμον, λαμβάνει τὴν πρωτοβουλίαν.

Ὁ νόμος ρεῖος εἴε μήπως ἡ κεντρικὴ κυβερνήσις ἀποστείλῃ ἀνυποτάκτον νόμον, ἐφαρμοζόμενα καὶ ἐν Κύπρῳ τὴν ἐν Ἀγγλίᾳ ἐπικρατοῦσαν ἐλευθερίαν. Βεβαίως ὅμως τοῦτο δὲ θὰ ἦτο ἐπαρκὲς δικαιολογία ὅτι οὐκ εἰς αὐτοὺς νόμους ἐπικρατοῦσαν ἐν τῇ Ἀγγλίᾳ καὶ ταῖς κτήσεις αὐτῆς. Ὅπως δὲ περὶ ἄλλων πραγμάτων ὑπάρχουσιν εἰς καὶ νόμοι ἐν ταῖς κτήσεσιν, οὕτω εἴε νὰ γίνῃ καὶ περὶ τοῦ προκείμενου ἐν Κύπρῳ.

Καλὸν ὅμως θὰ ἦτο ἐν ἀνάγκῃ νὰ μὴ ἀφῆθαι τὸ πρᾶγμα εἰς μένος τὰς διαμαρτυρίας τῶν βουλευτῶν, ἀλλὰ πάντες οἱ κατόικοι νὰ ἀπαιτήσωσι τὴν κύρωσιν τοῦ νόμου, ἰδίως δὲ αἱ γυναῖκες πρέπει νὰ διέξωσι τὸ ἐνδοκίμενον αὐτῶν, ὅχι μόνον ὡς μητέρες κηδεύμεναι τῆς ὑγείας τῶν τέκνων αὐτῶν, ἀλλὰ καὶ διότι αἱ ἐκδοτέλους εἰς τὰς ὁδοὺς καὶ ἀναστρέφονται καταρρίπτουσι διὰ τρόπων ἀτίμων τὴν εὐγενὴ ἐννοίαν τῆς γυναικὸς ὡς μὴ ἐχούσης ἐμμετον ἱκεῖνο, τὸ ὁποῖον ὁ κόσμος εἰς αὐτὰς ἀποδίδει, τὴν σιμνότητα καὶ τὴν αἰδῶ. Εἰς τὸ ζήτημα τοῦτο αἱ Κύπριοι πρέπει νὰ μιμηθῶσι τὰς ἐν Ἀγγλίᾳ ἐκδοτέλους κατ' ἀντίστροπον ὁμοῦς τρόπον. Ἐν σήμερον ἐν Ἀγγλίᾳ ἰλλεῖπη πᾶς νόμος περὶ ἐπιβίωσης τῶν ἀρροδεσίων οἰκων, ἐλευθέρῃ δὲ μένῃ πᾶσα ἐκδοτέλος, αἰτία εἴε αἱ γυναῖκες.

Αὐταὶ ἀπὸ τοῦ 1864, ὅτε τὸ πρῶτον ἐλήθη νομοθετικὴ πρόνοια περὶ ἀστυνομικῆς ἐπιτηδεύσεως τῶν ἐπικιδύων οἰκων, μέχρι τοῦ 1886, ὅτε καὶ κατὰ θῶσαν νὰ καταργηθῇ ἡ νομοθεσία, οὐδὲν μείον εἴτε νόμιμον εἴτε βίαιον ἀφῆκαν ἀδοκίμαστον, ἀλλὰ πάντα λίθον ἱκεῖσαν ἐν ἐπιτυχῇ τὴν καταργησιν. Τὰ σπουδαίοντα τῶν ἐπιχειρημάτων αὐτῶν ἦσαν πρῶτον, μετὰ τὸ παραδίδοται τῶν δυστυχῶν εἰς τὴν ἀθλιότητα καὶ τὰ βία αἱ μέτρα τῆς ἀστυνομίας, παραβιάζεσθαι τῆς ἀτομικῆς ἐλευθερίας, καὶ δεύτερον ὅτι ἐάν ἀτραλισθῇ ἡ ὑγεία ἐν ταῖς τοιούταις οἰκίαις, ἡ κυβερνήσις διὰ τῶν νόμων αὐτῆς ὑπετάλλει οὐκ ἐπὶ τὴν ἡλικίαν, ἀλλὰ τὴν διαφθοράν τῶν ἀνθρώπων, ἐλαττωμένην, ἐννοεῖται, τοῦ γάμου καὶ τοῦ οἰκονομικοῦ βίου σημαντικῶς.

Ἀλλὰ ἄρα γιὰ τὰ ἀποτελέσματα εἴε σύμφωνά πρὸς τὰ ἐπιχειρήματα τῶν ἐπικιδύων Ἀγγλίων; Ἐπιτεύχεται τὰχα ὁ γάμος διὰ τῶν οἰκων τῆς ἀκοστικῆς ἡ τοῦ ἀντίον σπανιώτερος γίνεται; Τούλαχιστον διάτμηται καὶ ὡς οὐκ εἴε, οἱ ἐπιθυμοῦντες εἰς γάμους νὰ γίνωνται καὶ ἐγκαίρως καὶ καθολικῶς, ἐν τῶν μεγίστων κωλυμάτων θεωρεῖται τὴν ὑπαρξίν τῶν τοιούτων οἰκιδίων, καὶ τὰ ἐπιτηρητικά δὲ μέτρα πάντων τῶν κρατῶν ἀποδεικνύουσιν ὅτι οἱ ἀπαιτήρητοι οἰκοὶ εἴε μέγας κίνδυνος τῆς ὑγείας ἀμφοτέρων τῶν γυναικῶν.

Ἐν λοιπὸν καὶ ἐν Κύπρῳ τὰ ἀποτελέσματα δὲν εἴε κατὰ τὰς γυναικας τῶν ἐπικιδύων Ἀγγλίων, ἀνάγκη οὐ μόνον οἱ ἄνδρες, ἀλλὰ καὶ αἱ γυναῖκες νὰ ἐπιζητήσωσιν ἐν τῶν περιστομῶν, νὰ τὴν ἐπιτηρησιν τῶν ἀρροδεσίων οἰκων. Ἡ ὑγεία καὶ ἡ ἐπιθυμοσύνη, εἴε νὰ θεωρηθῶσιν ἀνώτερα καὶ αὐτῆς τῆς ἐλευθερίας.

Ἐν Λευκωσίᾳ, 12 Φεβρουαρίου, 1906
ΧΡΙΣΤΟΦ. Ν. ΔΡ. ΚΟΝΤΙΔΗΣ
Κυβερνητὴς τοῦ Παγκυπρίου.

Ἐὰν ἀπέλῃ πᾶς
Χ.Γ.Ρόισου. Κολοκαμιν εἴε Π
ναμὰ ἐκδοτέλους πρὸς καθεὶ ἐκδοτέλου
αν, ριμπούπλικε, εἴε οὐκ εἴε
μὲν, ὡς ἴδμεν, ὡς ἴδμεν
σου, Σ.ο.α. Φ.α.ε.ω.μ.ε.η.ς.

Η ΑΡΔΕΥΤΙΚΗ ΠΑΝΟΥΚΛΑ

Είς τὸ ἀρδευτικὸν ζήτημα, τὸ ὁπερ ἐξευλίχθη προχθὲς εἰς τὸ Νομοθετικὸν Συμβούλιον, ἐθυμάσαμεν μίαν ἀλλόκοτον κυβερνητικὴν πολιτείαν! Ἐπὶ πέντε περίπου ὥρας παρήλαυνον διοικητικαὶ περαιομαίαι, τὸ ὀλιγώτερον ἐνθυμίζουσαι τὸν διεθνή ἐλεγχον ἐν Μακεδονίᾳ.

Ὁ ἀρδευτὸς νόμος ἐφ' ἑρμώσθη τοις οὐτοτρόπως ὑπὸ τῆς Κυβερνήσεως ὥστε ἐκ μέρους τῆς ἐξησκήθη εἰς βάρος τῶν χωρικῶν ἀποστρίγγις πρῶτον.

Ὅχιτοι, εἰς φράγματα, θυρίδες κατεσκευάσθησαν κατὰ τοιοῦτον τρόπον ὥστε νὰ παραδιασῶσι τὰ κεκτημένα τοῦ ποτισμοῦ δικαιώματα τῶν γεωργῶν, νὰ ἐκπαιρῶσιν ἐλκετῶς, νὰ ἐλαττωθῇ εἰς τὸ ἑνὶ πέμπτῳ ἡ παραγωγή, καίτοι καὶ πλούσιοι νὰ δυστυχήσωσι, καὶ ἐπὶ πλὴν ἡ μοναδικὴ Κυβερνητικὴ νὰ θπαιτῇ παρ' αὐτῶν νὰ πληρώσωσι τὰ πολυώνυμα τέλη διότι δὴθεν ὠφελήθησαν ἐκ τῶν ἀρδευτικῶν.

Εἰς τὸ ἐλπιωτικὸν τῆς Μικρᾶς Ἀσίας ἀμφιβάλλομεν ἂν ἐφαρμόζεται σήμερον τοιαύτη Κυβερνητικὴ τακτική.

Ἡκούσαμεν ἐξιστοροῦμεν ἡν δαγωγὴν ὑπαλλήλων, τὴν ὅποιαν ἄλιον ἀφήνομεν εἰς αὐτὸν τὸν Μίγαν Ἀρμυρὴν νὰ χαλασθῇ.

Ἐθαυμάσαμεν ὅμως καὶ τὸ νομοταγὲς, τὸ ἐπιμερῶδες, τῶν Μεταρριτῶν. Ἀφ' ἧν ἐπὶ πέντε ἔτη νὰ τοῦ κλέπτωνται δικαιώματα ἀγνωρίζοντα ὑπὸ τοῦ νόμου, ἀφ' ἧν νὰ τοὺς ἀρροῖται τὸ ψωμί, νὰ καταστρέφονται τελείως, χωρὶς νὰ στρέψωσι τὰς ἀξίας τῶν κατὰ τῶν ἔργων τὰ ὅποια κατεκίευσεν ἡ τύφλα τοῦ Μείδλχοτ.

2

Ὅσοι δὲ ποτε ἄνθρωποι, ὅσοι δὲ ποτε ἔξοχος πρὸς τὴν τύχην τῶν Μεταρριτῶν, ἀκούων τὴν κατὰστασιν τῶν γεωργῶν, εἰς τὴν ὅποιαν τοῦ ἐδύθησαν ἡ διεγίνετο ἀδ' ἀφορία τῆς πολιτείας, δὲν ἔμπορδοι παρα νὰ γινῇ ἐπαναστάτης.

Ἐννοεῖται ὅτι καὶ τῶν χωρικῶν μας ἡ ὑποκοπή ἔχει ὅρια. Καὶ ἀπὸ τὰς παρακλητικὰς ἀφορὰς ἐπιτιλα, σωρὸν τοιοῦτων, εἰς τὰς ἐπὶ τῆς ἐπὶ τῆς κηρύττουσιν ὅτι διαρρηθὴν ἀρονοῦντας νὰ πληρῶνουν τὰ περιφημὰ δικαιώματα. Δόξα τῷ Θεῷ!

Ἐπὶ τὴν αὐτὴν ἡ δὴλωσις τῆς Α. Ἐξοχότητος. Ἡ θλίψις τοῦ καθ' ὅλην τὴν συνεδρίαν, ἀκῶς τοῦ τὰ ἀποτέλεσματα τῆς Ἀγγλικῆς κυβερνητικῆς ἀφ' ἧν ἐν Κύπρῳ καὶ διακρίως λαμβάνονται σημεῖα. Ἐξαγγέλλει σχεδὸν τὴν κατὰστασιν, μὰς καθησυχάζει. Ὁ ἴδιος ἡγῶν τὰς ἀπεριόχους. Ἐκτελερομένη ἐκ τῶν ἀναρρῶν τῶν κατοίκων, καὶ εἰς τὴν δηλωσὶν τὸν διακρίων τὴν εὐχαρίστησιν καὶ αὐτὸν δὲ τὴν λεπτομερῆ συλλήψεσιν, ἡ δὲ τὸν διεφύσσει, καὶ πάντων τῶν φραστικῶν δὲ τὴν διαφύσσει καὶ ἔξοχος τῶν ζητημάτων εἶνε ὠφελίμως αὐτῇ.

Τολμάμεν πολλὰ νὰ ὑποθέτωμεν ἐκ τῆς δηλώσεως τῆς Α. Ἀρμυρῆς. Καὶ νὰ ἐκπαινοῦμεν περισσότερα, Ἡ Α. Ἐξοχότης θὰ ἐκπαισθῇ μέχρι ποῦ

σημείου ὁ ὀφθαλμὸς τοῦ δέον νὰ εἶνε ἄγρυπτος ἐν Κύπρῳ.

Τὸ ζήτημα παρεπέμφθη εἰς τὸ Ἀρδευτικὸν Συμβούλιον. Εὐτυχῶς τοῦτο εἶνε ὑπὸ τὴν προεδρίαν τῆς Α. Ἐξοχότητος. Εἶδεν εἰς ποτὸν χεῖλος ἦλθον τὰ πράγματα. Τώρα ἔχομεν πεποθήσιν εἰς τὴν ἐγνωμένην εὐθύτητά του, εἰς τὴν συμπάθειάν του πρὸς τὸν λαόν.

Η ΕΒΔΟΜΑΣ

ΚΟΙΝΩΝΙΚΟΝ ΖΗΤΗΜΑ

Εἰς ἄλλην στήλην δημοσιεύομεν τὴν γ. ὥμην καθηγητοῦ τοῦ Γυμνασίου, τοῦ κ. Χριστοφόρου Ν. Δρακοντίδου, ἐπὶ τοῦ σπουδαίου κοινωνικοῦ ζητήματος, ὅπερ, διὰ τοῦ ψηφισθέντος ἐσχάτως νομοσχεδίου, λαμβάνει τὴν ἀγούσαν πρὸς τὴν λύσιν του.

Βεβαίως μετ' εὐχαριστητικῶς θὰ δημοσιεύσωμεν καὶ ἄλλας γ. ὥμας. ἐπὶ τοῦ τοῦ αἰτινὸς θὰ μὰς ἀπεστέλλοντο, ἀλλὰ εἰς τὴν γ. ὥμην τοῦ κ. Δρακοντίδου νομίζομεν ὅτι συγκεντρῶται ἡ γνώμη ὁ ὁλοκληρῶς τῆς Κυπριατικῆς κοινωνίας.

ΤΟ ΤΙΜΟΛΟΓΙΟΝ ΤΟΥ ΣΙ-ΛΗΡΟΔΡΟΜΟΥ

Ἡ Κυβερνητικὴ ἔχει καθήκον νὰ ὑποβάλῃ εἰς τὸ Νομ. Συμβούλιον τὰ τιμολόγια τῶν σιδηροδρόμων εἰς τὰς ἄλλας ἀγγλικὰς κτήσεις, καὶ ἰδίως τῶν ἐν Κεϋλάνῃ.

Διότι, ὡς πληροφοροῦμεθα παρὰ τινος διαμεινάντος ἐκεῖ ἐπὶ πολλὰ ἔτη, δύναται νὰ γνωρίζῃ, ἐν Κεϋλάνῃ ταξιδύει καὶ εἰς διὰ τῶν σιδηροδρόμων ἐπὶ διάστημα τετραπλάσιον μὲ ὅσον πληρῶναι τὴν πρῶτην π. χ. θέσιν ἀπὸ Λευκωσίας εἰς Ἀμμόχωστον!

ὑπὸ τοιοῦτους ὁρους τὸ πρᾶγμα κατατᾶ γέλοισιν, καὶ δὲν ἠξιοῦμεν τι πείθει τὴν Κυβέρνησιν, μὰς νὰ ἐπιμέλῃ εἰς αὐτό.

ΠΙΣ ΤΡΟΟΔΟΣ

Εἰς ἐν τῶν τελευταίων φύλλων τοῦ Engineer, ἐπιστημονικοῦ περιοδικοῦ τοῦ Λονδίνου, γίνεται μακρὸς λόγος περὶ τῶν σιδηροδρομικῶν γραμμῶν τῆς Κύπρου, δημοσιεύονται δὲ κλέονες τῶν σταθμῶν, κτλ.

Ἀλλὰ τὸ μάλιστα ἐνδιαφέρον εἶνε ὅτι δημοσιεύεται διάγραμμα τῆς ἐσχεδιαζομένης ὁδοντωτῆς γραμμῆς ἀπὸ Καραβοστασίου εἰς Τρόδος.

Ὁ Χριστὸς, λίγη ἡ παροιμία, ἐν λόγῳ πρῶτα τὰ γένηται.

ΒΑΣΤΙΚΑ ΑΠΟ ΒΙΟΛΕΤΤΕΣ

Αἱ τελευταῖαι ἡμέραι τῆς ἀβδομῆς ταύτης μὲν πλὴν ἐννοεῖται — ἐν καὶ βεβαίως εἰς τοῦτο καὶ τὸ τελευταῖον ἔθνη τοῦ χερσῶν, ὁ κενεζὸς, δηλαδὴ αἱ βιολέτες, καὶ τὰ ζυμύα.

Καὶ ἐκ τούτων ἀποκρίσθημεν παρὰ βιολέτων, εἰς τὸν ὅσον ἐφ' ὅσον ὁφείλει ὥστε εἰς μέγα ἡν ποσότητα ἀπεστέλλοντο εἰς Λεμεσό καὶ τὸ καλεσθῆναι ὅτι εἰσῶμεν μεστὴ βιολέτων χαρὶς εἰς τὸ ἀνθρώπου Γ. Μιχαήλ.

ΜΙΑ ΑΓΓΛΙΚΗ ΙΔΕΑ

Τὴν παρελθούσαν Δευτέραν τὸ Τ. χυδρουμεῖον ἀγγέγειν ὅτι ὑπάρχει ἀλ-χῶρης κατ' ἐθέλειαν εἰς Αἴγυπτον. Οἱ φακελλοὶ θὰ ἐστέλλοντο μὲ ἀγγλικὸν πολεμικὸν ἐκ Λεμεσοῦ.

Ὁ κόσμος ἠτοίμασε τὴν ἀλληλογραφίαν του, παρὶς μάλιστα τὴν εὐκαιρίαν τοῦ Σαβ' αὐτοῦ, προτιμῶν τὴν κατ' ἐθέλειαν. Τὸ πολεμικὸν ὅμως ἔφυγε πρὶν τὸ προλάβουν οἱ φακελλοὶ.

Ὁ κόσμος εἰμεινε κυριολεκτικῶς μὲ ἀνοικτὸν στόμα!

Τώρα... μίαν ἰδέαν. Κάθε ὀλίγας ἡμέρας μία... ὁρβόσφατος ἐκ τοῦ λιμένος Ἀμμοχώστου ἀναχωρεῖ κατ' ἐθέλειαν εἰς Πόρ: Σάιτ καὶ ἐπ' αἰρέχεται. Διατί νὰ μὴ τελλῶνται οἱ φακελλοὶ μετὰ τὴν;

Ἡ ἰδέα εἶνε καθ' ὁλοκληρίαν ἀγγλική. Φαίνεται: ἐπὶ τὴν πρακτικότητά της. Ἰσως μάλιστα οἱ ἀγγλοὶ συμπολῖται μὴ περιορισθῶσι εἰς τὰς ἰδέας — ὅσον πρακτικαὶ καὶ ἂν εἶνε — προδῶσι δὲ καὶ εἰς... συλλαλητήρια διὰ τὴν συγκοινωνίαν. Ἐμπρός.

ΠΡΟΜΟΥ ΣΤΙΓΜΑΙ

Φίλος, ὅτις ὑπέστη τὸν τελευταῖον σεισμόν τῆς Λεμεσοῦ, μὰς διηγείται μὲ παθητικὰς ἐκφράσεις τὴν ἀλλοφροσύνην τὴν ὅποιαν ἐγέννησεν ἡ δόνησις.

Ἀνταποκριτὴς μὰς δὲ, γράφων ὀλίγας στιγμὰς μὲ τὸν σεισμόν, ἐπιστέλλει τὴν ἐξῆς ἐκφραστικωτάτην ἐν τῇ συντομίᾳ τῆς περιγραφῆς: —

«... Εὐτυχῶς ἐσώθημεν. Καὶ εὐτυχῶς, μέχρι τῆς στιγμῆς ταύτης, 4 1/2 μ. μ., καθ' ἣν σὰς γράφω, δὲν ἔχομεν ἐπανάληψιν τοῦ πρωينوῦ σειμοῦ τῶν 9 3/4 ὅστις ἦτο ἰσχυρότατος πάντων τῶν προηγουμένων. Εὐτυχῶς ἐπίσης τοῦ δὲν συνέβη νύκτα ὅτε θὰ ἔχομεν φοβεράς σκηνας. Ὁ κόσμος κυριολεκτικῶς ἀνεστατώθη, πρὸ πάντων αἱ γυναῖκες ζητοῦσαι μετὰ ὀλοφρυμῶν τὰ τέκνα τῶν ἐκ τῶν σχολείων καὶ ἰδίως ἐκ τοῦ Παρθενωγείου, ὅπερ εἶνε ἐτοιμόρροπον.

«Ἐν τούτοις, παρὰ τὴν δύναμιν τοῦ σειμοῦ, ἐξ ἧς ἀρκετὰς ζημίας ἐπαθον πλείστα οικίαι, καὶ ἰδίως ὁ νεοδημητός ναὸς τῆς ἀγίας Νάπας, εἰμὲθα κατηχαριστημένοι ὅτι ἐσώθημεν. Ἡ δὲ, μετὰ τὴν δόνησιν ἔχομεν ὀλίγας βροχάς. Ἐκ τῆς ἐγγραφῆς δὲ πληροφοροῦμεθα ὅτι ὁ σεισμὸς ἦτο αἰσθητὸς καὶ εἰς τὴν πόλιν σας καὶ εἰς τὰς ἄλλας πόλεις, ἀλλὰ πιστεύομεν ὅτι μετὰ τῆς αὐτῆς ἐντάσεως.

«Ἐν τέλει καὶ πάλιν εὐχαριστοῦμεν τῷ Θεῷ ὅτι ἐσώθημεν...»

Ἰσως τὸ μόνον μέρος εἰς τὸ ὅσον ὁ σεισμὸς οὐδὲν ἔγινε αἰσθητὸς εἶνε ἡ Στόα Φανερωμένης, ἐν τῇ ἀγορᾷ Λευκωσίας. Καὶ τοῦτο ὀφείλεται εἰς τὸ σχέδιον τῆς οἰκοδομῆς.

Οἱ σεισμοὶ εἰς τὰς Ἀντίλλας. Νέα Ὑόρκη, 26 Φεβ.

Τὸ ἡραίστειον Πιλέ τῆς Μαρτινίκας εὐρίσκεται ἐν ἐκρήξει. Πανικὸς ἐπικρατεῖ ἐκεῖ. Οἱ σεισμοὶ εἰς τὰς νήσους εἶνε αἱ ἀπὸ ἐτῶν ἰσχυρότεροι. — Ρίοντερ.

[Ἐκ τοῦ ἡραίστειον Πιλέ δύο πόλεις τῆς Μαρτινίκας κατεστράφησαν ὅλοσχερῶς τῷ 1902.]

ΤΑ ΔΙΚΑ ΜΑΣ

Η ΔΕΙΑ
ΤΩΝ ΓΑΙΩΝ ΜΑΣ

Πώς θά αὐξήσῃ.

Ὁ κ. Wilcocks, περὶ τοῦ ὁποῦ ἐγγράφουν ἐκ τῶ φύλλον τῆς 7 'Ιανουαρίου, μεγάλης κλίμας ὁδραυλικῶς τοῦ ὁποῦ ἡ ὁρμή ἐν Αἰγύπτῳ συνετίλειται ἐκ τῶ ν' αὐξήσῃ ἡ ἀξία τῶν γαιῶν, ἐκ τῆς τελευταίας ἐπισκέψεως τοῦ ἐν Κύπρῳ ἐσχημάτισε τὴν γνώμην, ὅτι τὸ αὐτὸ δύναται νὰ κατορθώσῃ καὶ διὰ τὰς γαίας τῆς νήσου μας.

Θὰ ἐπανεέλθῃ δὲ προτεχῶς μὲ σκοπὸν νὰ μελετήσῃ τὰ πράγματα ἐπιτοπίως καὶ νὰ καθυποβάλῃ τὰς προτάσεις τοῦ ἐκ τῆς Κυβερνήσεως.

Η ΣΥΓΚΟΙΝΩΝΙΑ
ΠΕΙΡΑΙΩΣ—ΚΥΠΡΟΥ

Ἡ ἑταιρεία Δημόκας καὶ Σία.

Ἡ κατ' ἐθέλειαν συγκαίνωσις μὲ τὸν Πειραιᾶ, περὶ τῆς ὁποίας ἐγγράφουν ἐκ τοῦ παρελθόντος φύλλον, πραγματοποιεῖται.

Ἡ ἑταιρεία ἤτις ἀνέλαβεν αὐτὴν ἡ ἐκ κ.κ. Δ Δημόκας καὶ Σία ἐν Πειραιῇ.

Τὸ πρῶτον ἀτμόπλοιο, «Ἐνωσις» 1500 τόνων, ἡλεκτροκίνητον, μὲ 50 ἄθλοισι καὶ ἀρκετὰς β', ἡγοράσθη ἤδη ἐν Λονδίῳ. Περίπου ἀπὸ τῆς 9 Μαρτίου θ' ἀρχίσῃ καταπλεῖν ἐκ Κύπρου, ὅτε θά φέρῃ τοὺς ἐκ Ἑλλάδος προσηκόντας ἐκ τῆς Ἱερουσαλὴμ.

Ἡ γραμμὴ θά περιερισθῇ κατ' ἀρχὰς μεταξὺ Πειραιῶς—Κύπρου καὶ θά εἴναι ἐβδομαδιαία. Ἐκ Πειραιῶς τὸ σκάφος θ' ἀναχωρῇ ἐκαστὴν Τρίτην παραλαμβάνον καὶ τὸ ἐκ Εὐρώπης ταχυδρομεῖον.

Τὸ δεύτερον ἀτμόπλοιο τῆς ἑταιρείας ἔτις ἡγοράσθη ἤδη, διὰ τοῦτου δὲ θά ἐπικταθῇ ἡ γραμμὴ μέχρι Αἰγύπτου. Τὰ ἀτμόπλοια τότε θ' ἀναχωρῶσιν ἐκ Πειραιῶς διὰ Λαμεσσῶν, Λάρνακα. Πόρτ Σάιτ καὶ Ἀλεξάνδρειαν, ἐπιστρέφοντα ἐκ Πειραιᾶ μέτῳ Βυρῆτος καὶ Κύπρου.

Τὰ ἐκ Ἀγγλίας, Βελγίου, καὶ λοιπῶν ἑυρωπαϊκῶν χωρῶν ἐμπορεύματα θά φθάσωσιν οὕτω μέσον Πειραιῶς ἐκ Κύπρου πολὺ ταχύτερον ἢ δι' Ἀλεξάνδρειας. Ἡ νέα ἑταιρεία διατίθει ἐν Πειραιῇ περὶ τὰς 20 φορτηγίδας, ἀμαξάτους καὶ προσωπικὸν τελείως κατηρτισμένον, δὲ τὸ διαμετακομιστικὸν ἐμπόριον τῆς Κύπρου.

Συνεβλήθη δὲ μὲ τὴν μεγάλην ἑταιρείαν Jonstone Line διὰ τὸ διαμετακομιστικὸν ἐμπόριον μεταξὺ Κύπρου καὶ Ἀγγλίας—Βελγίου, καὶ μὲ τὴν Πανελληνικὴν διὰ τὸ μεταξὺ Κύπρου καὶ Τερρῆς ἀφ' ἑνὸς καὶ Κύπρου, Κων/πόλεως, Μαύρης Θαλάσσης ἀφ' ἑτέρου.

Ἡ ἑταιρεία, ἤτις τόσον προθύμως ἐρχεται νὰ ἐξυπηρετήσῃ σπουδαιότατα συμφέροντα τῆς Νήσου μας, ἐλπίζει μεγάλως ἐκ τῆς υποστήριξιν τῶν ἐμπόρων καὶ ἐσθίων.

Πρόκτορες : ἐν Λάρνακί δ κ. Δ. Ν. Δημητρίου, ἐν Λαμεσσῶ δὲ δ κ. Κ. Π. Λαλίου.

ΔΙΑΚΟΠΗ
ΤΗΛΕΓΡΑΦΙΚΗΣ ΣΥΓΚΟΙΝΩΝΙΑΣ

Ἀπὸ τῆς ἑσπέρης τῆς Τρίτης ἡμετέροις Κύπρου καὶ Αἰγύπτου τηλεγραφικὴ συγκαίνωσις διακοπῇ, κακόντος τοῦ καλοδιδίου.

Ἐνεκα τούτου τηλεγραφικαὶ ἐπιδείξεις ἐκ τοῦ ἐξωτερικοῦ δὲν ὑπάρχουν ἀπὸ τῆς Τετάρτης μέχρι σήμερον.

ΠΑΝΩΛΗΣ ΕΝ ΑΙΓΥΠΤΩ

Διὰ τοῦ καταπλεόναντος τὴν Πίμπτην ἐκ Λάρνακα ἐκ Πόρτ Σάιτ ἀτμόπλοιο τῆς ἑταιρείας Μπὲλ ἐγνώσθη, ὅτι ἐπικταθῇ ἐν κροσσομα πανώλους ἐν Αἰγύπτῳ.

Διὸ τὸ ἀτμόπλοιο, μὴ ἔχον καθαρί τὰ ἐγγράφα του, ἡλευθεροκινώσῃ μόνον κατόπιν ἐπιτοπίως ἐπισκέψεως.

ΕΝΑΡΞΙΣ ΠΥΡΚΑΓΙΩΣ

Τὴν γὰρ Παρασκευὴν μ.μ. ἐγένετο ἑναρξίς πυρκαγῆς ἐκ τῆς κουρείου ἐν τῇ ἐδφ Ταβερῶν, ἀλλ' εὐτυχῶς πρὶν ἢ λάβῃ διαστάσεις κατεβίβθη ὑπὸ τῶν ὑπαλλήλων τοῦ Δημαρχείου σπυρσάντων μὲ τὴν ἀντίλιν.

ΑΠΟ ΤΑ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΑ

Ἡ πόσις Σώζου—Ρωσίδου.

Τὸ Ἐφετεριον, τὴν Τρίτην ἀκούσαν τὴν ὑπόθεσιν Σώζου—Ρωσίδου, βουλευτῶν Λιμισσοῦ, περὶ τῆς ἐγγράφουν ἐκ τοῦ παρελθόντος φύλλον, εἶπεν ὅτι θά ἐκδῶσιν κατόπιν τὴν ὑπόθεσιν τοῦ γραπτῆν.

Ὁ κ. Ρωσίδης ἀπὸ τῆς Τετάρτης τακτικῶς λαμβάνει μέρος ἐκ τὰς συνεδρίας τοῦ Νομοθετικοῦ.

Τὸ πρόστιμον τῶν 100
λίρων.

Χθὲς ἐκ τῶ Δικαστηρίου Λευκωσίας δ κ. Ἰ. Μαραγιά, Βιηθὲς τοῦ Δ κηγ. τοῦ Σπέρματος, ἐδίκησεν ὁ καταδικασθὲς ἐπιπαρονομῶς ἐκδοσὶς τῆς Κυπρίως. Ἐπιθεωρητικῶς κ. Γ. Σταυρίδης πληρωτὴ τῆς 100 καὶ πλέον λίρων, πρόστιμον αὐτοῦ κατὰ μη-εἰσὶς δόσεις ἐκ 2 λίρων, εἰσπλὴν δὲν ἦτο εὐτος ὁ κύριος ὑπάτιος τοῦ παραπτώματος.

Δίκη λιθόλλου.

Τὴν Δευτέραν ἐδεδικάσθη ἐν τῷ Ἐπαρχιακῷ Δικαστηρίῳ Λευκωσίας ἡ ἐπὶ λιθόλλου δίκη, ἡ κινήθησα ὑπὸ τοῦ κ. Α. Ἀρτίμη κατὰ τοῦ ἐκδοτοῦ καὶ συντάκτη τῆς παυθείσης «Κυπρακῆς Ἐπιθεωρητικῆς» Γ. Σταυρίδου καὶ Ν. Καταλάνου.

Οἱ ἐναγόμενοι ἐζήτησαν συγγνώμην παρὰ τοῦ ἀδικοῦ καὶ τὴν ἐπιείκειαν τοῦ Δικαστηρίου, ὅτι ἐδὴλωται, ὅτι καὶ τοὶ ἐναγόμενοι συγχωρεῖ, δὲν δύναται παρὰ τὴν τιμωρὴν τοῦ ἐναγομένου. Ἀντὶ τούτου φυλακίστως κατεδικάζει τὸν μὲν συντάκτην ἐκ 10 λίρων πρόστιμον, τὸν δὲ ὑπεύθυνον ἐκ 2 λίρων.

Ἡ δίκη τῶν σχολικῶν.

Τὴν μεθαύριον Δευτέραν ἐπαναλαμβάνεται ἐνώπιον τοῦ Ε. Δικαστηρίου Λευκωσίας ἡ δίκη τῶν σχολικῶν ἡ κινήθησα κατὰ τῆς ἐπιτροπῆς τῶν λατρῶν.

ΕΙΣ ΦΟΝΟΣ

Εἰς τὴν Συλλογῶν.

Τὸ ἑσπέρης τῆς Παρασκευῆς τῆς παρελθούσης ἐβδομάδος ἐκ τῆς χωρῆς Συλλογῶν διαπράχθη φόνος τοῦ θυμῶν ἐκ γυναικός. Ἡ φονὴ συνελήφθη καὶ κρατεῖται ἐκ τῆς ἀστυνομίας Λευκωσίας κακίος Μουσταφᾶς, ἡλικίας 35 ἐτῶν. Ἡ ὑπόθεσις δὲν ἐσάχθη ἀκόμη ἐκ τῶ ἀνακριτικῶν ἐπισκεψῶν.

ΛΑΛΑΙ 50 Λ. ΔΙΑ ΤΟΝ ΣΤΟΛΟΝ

Τὸ Παραλ. ἡμιν, καὶ ἡ
Δερήνεια.

Ὁ κ. Σπύρος Μασούκας τὴν παρελθούσαν ἐβδομάδα ἐπικρίθη τὸ Παραλ. ἡμιν τοῦ ὁποῦ οἱ κάτοικοι ἐδῶσαν 40 λίρας ὑπὲρ τοῦ ἐθνικοῦ στόλου, καὶ τὴν Δερήνεια τῆς ὁποίας οἱ κάτοικοι ἐδῶσαν 10 λίρας ὑπὲρ τοῦ αὐτοῦ ἱεροῦ σκοποῦ.

Ὁ ἐθουσιώδης ἀπόστολος τῆς Ἰδίας εἰσπράττει πλέον τὰς τελευταίας τοῦ ἡμέρας ἐν Κύπρῳ. Κατὰ τοὺς Ὀλυμπιακοὺς ἀγῶνας θά ἐκρίνηται ἐκ τῆς Ἀθήνας, ἀποκομίζων ἐκ τῆς νήσου μας ἀνεκαλιπτοὺς πατριωτικὰς ἐντυπώσεις.

Ο κ. ΛΑΒΟΥΣΕΡ.

Ἰδιώτερος ἀμβούλος τοῦ
Βασιλέως.

Ὁ ἰπριανὸς ἀγγλος πολιτευτὴς κ. Λαβουσερ, ὅστις δὲν παραλείπει εὐκαιρίαν νὰ συνηγορήτῃ ὑπὲρ τῆς Κύπρου, ἀποχωρήσας τοῦ πολιτικοῦ σταδίου, ἔτις πρὸ τῶν ἡμερῶν τῆς ὑψηλῆς τιμῆς νὰ διερισθῇ μέλος τοῦ Ἰδιωτικοῦ Συμβουλίου τοῦ Βασιλέως (Privy Councillor).

ΑΙ ΕΙΣΠΡΑΞΕΙΣ ΤΟΥ ΧΟΡΟΥ

Τὸ ὑπὲρ τῶν πτωχῶν κέρδος.

Αἱ εἰσπράξεις τοῦ φιλελευθέρου χοροῦ τῆς προπαραλ. ἡμέρας Πέμπτης ἀνέλθον ἀκριβῶς ἐκ λίρας 28.3.0, τὰ δὲ ἐξόδα ἐκ λίρας 22.3.0. Ὄντε τὸ διὰ τὸ ταμεῖον τῆς Φιλελευθέρου ἑταιρείας ὑπολοιπὸν εἴναι ἀκριβῶς λίραι 6.

Ἡ ἐπιτροπὴ τοῦ χοροῦ μᾶς παρακαλεῖ νὰ ἐκφρασθῶμεν τὰς θερμὰς εὐχαριστίας τῆς πρὸς τὸν κ. Γ. Παπαδόπουλον εὐγενῶς παραχωρήσαντα τὸ θέατρον δωρεάν.

Ἐν σχέσει πρὸς τὰς ἐλάδομεν καὶ τὴν ἐξῆς ἐπιστολὴν :—

Ἀξιότιμε κ. Συντάκτη τοῦ «Κυπρίου». Εἰς τὸ παρελθόν φύλλον τῆς ὑστερῆς ἡμερῆς ἀνέγνων τὸ περὶ τοῦ ἐλάτοος χοροῦ ὑπὲρ τῶν πτωχῶν, καὶ ἐπεὶ ὁ ἀναφέρεις περὶ τῶν ἐπερχομένων ἐξόδων πᾶς τις διακρίνει ὅτι ὑπὲρ τῆς ἡμετέρας καὶ τῆς ἑταίρας. Ἀφοῦ ἡ ἀξιότιμος ἐπιτροπὴ τοῦ χοροῦ ἐδείξεν ὅτι ἡ ἐπιτροπὴ περὶ τούτου, παραλίπουσιν καὶ κατὰ τύπον ἔτις νὰ ἐκφράτῃ τὴν εὐχαριστίαν τῆς, θεωρῶ ἀναγκαῖον νὰ καταστήσω γνωστὸν ὅτι τὸ θέατρον παραχωρήσα δωρεάν—ἔτις μόνον ὑπὲρ τῶν πτωχῶν.

Λευκωσία, 13 Φεβρ., 1908.

Διατελὼς ὑμέτερος

Γ. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ.

ΤΑ ΑΡΔΕΥΤΙΚΑ ΕΙΣΤΗΝΒΟΥΛΗΝ

Μία ολόκληρος συνεδρία.

Τὸ ζήτημα εἰς τὸ Ἀρδευτικὸν Συμβούλιον.

Ἡ συνεδρία τοῦ Νομοθετικοῦ Συμβουλίου τῆς Τετάρτης—ἡ μακροτέρα μέχρι τοῦδε, παραταθείτα ἀπὸ τῶν 2 2/1 μέχρι τῶν 7 μ.μ.—ἦτο ολόκληρος διὰ τὰ περιβόητα ἀρδευτικά ἔργα, καὶ κατέληξεν εἰς τὴν ἀπόφασιν νὰ παραπεμφθῇ τὸ ζήτημα πρὸς ἐξέτασιν εἰς τὸ Ἀρδευτικὸν Συμβούλιον.

Εἰς τὸ ἀκροατήριον εἶνε πλῆθος Μεσοστειῶν. Παρὼν εἶνε καὶ ὁ Δ. τῶν Δημ. ἔργων, λαμβάνων σημειώσεις!

Ὁ κ. Βοντιστιάνος ἀνυποκρίνει τὸν πειῶνα τῆς μόχνης, ἀρχίζων νὰ καταθέτῃ ἀπορᾶς τῶν χωρίων Ἐγκωμης, Πρασταίου, Παραλημνίου, Διρηνίας, Καλοφύδας καὶ Ἀχειρίτου, διαρρήδην ἀρνοῦμεν νὰ πληρώσωσι τὰ διάφορα ἀρδ. τέλη ἄλλοι μὲν διότι τοῖς ἀρτρήθῃ τὸ δικαίωμα τοῦ ποτισμοῦ, ἄλλοι διότι δὲν ἔχον γαίας εἰς τὰς ὁποίας ἐλμύαζον νερά, ἄλλοι διότι δὲν ὠφελήθησαν ἐκ τῶν βοθηθῆναι ἔργων καὶ ἄλλοι διότι ἐζημιώθησαν ἀπὸ τὰ ἀρδευτικά.

Εἰς τὴν ἱμενησίαν Διάταξιν δὲ πρῶτον εἶνε τὸ ἀκόλουθον ψήφισμα τοῦ κ. Θεοδότου:

ΤΟ ΨΗΦΙΣΜΑ.

«Τὸ Συμβούλιον εἶνε γνώμης, ὅτι ἡ Ἀυτοκρατορική Κυβέρνησις καὶ ὁ Μέγας Ἀρμοστής δέον νὰ λάβωσι σύνονα μέτρα ὅπως κατορθωθῇ ἡ ἀπαλλαγὴ τῶν γαϊῶν, τῶν ὑπὲρ ἀρδευτικῶν ἔργων ἐπηρεαζέντων χωρίων, ἀπὸ τὰ δικαιώματα εἰς τὰ ὑπερλήθησαν, καθ' ὅσον αὐταὶ κατ' οὐδὲν ὠφελήθησαν μέχρι τῆμερον, καὶ ὅπως τὰ ἐν λόγῳ χωρία μὴ παρακωλύωνται εἰς τὸ νὰ ποιῶνται χρῆσιν τῶν κικτημένων καὶ νεμεικῶν αὐτῶν δικαιωμάτων ἐπὶ τοῦ ρέοντος ὕδατος.»

Ὁ κ. Θεοδότου ὑποστηρίζει τὸ ψήφισμα ἀγορεύων ἐπὶ μίαν ὥραν, ἐν μέτῳ γενικῆς προτοχῆς. «Ὅτε κατὰ τὸ 1897, λέγει, ἐψηφίσμεν νόμον περὶ μεγάλων ἀρδευτικῶν ἔργων, δὲν ἐφантаζομεθα ὅτι θα ἐγινόμεθα ἀντικείμενον ἀρῶν ἀντὶ ἐύλογιστων. Πάντες ἐσμεν μὲν ὅτι ἡ Μεσοστία θὰ μεταβάλλετο εἰς Ἑδέμ, πλὴν τοῦ ἀγ. Κιτίου ὅστις μᾶς ἔλεγεν ὅτι θα μετανοήσωμεν ἐκ τῶν ἀρδευτικῶν.

«Εἰς τὴν ἐπιφύρτιν τοῦ νόμου μᾶς ἔρχοντο αἱ ὑποσχέσεις τῆς Κυβ., αἱ ἐκθέσεις τοῦ Μείλως καὶ Ἀσμεῦρ, αὐτῶς καὶ τῶν ἄλλων ὅτι διὰ νὰ ἐπιτύχωσι τὰ ἀρδευτικά ἔπρεπε νὰ ἐξασφαλίσκῃται τὰ δικαιώματα τῶν κατοίκων. Δι' ἐκτετατὴν βῆλιν τῶν ἐχόντων δικαιώματα.

«Τὰ ἀρδ. 1 καὶ 11 τοῦ νόμου τοῦ 1897 ῥητῶς λέγουσιν ὅπως μὴ ἀποθηκεύεται ἐμὴ τὸ περιττὸν νερὸν καὶ ἀρδ. χρησιμεύοντι ἡ γαῖα καὶ τὸ χει-

μερινὸν ὕδωρ. Ἡ Κυβ. οὐδέποτε ἐτήρησε τοῦτο.»

Ὁ ῥήτωρ ἐρχεται κατόπιν εἰς τὰ βοθηθῆναι καὶ ἀποστραγγιστικά, ἀποδεικνύων διὰ παραδείγματων ὅτι ἡ Κυβ. παρέβη τὸν νόμον πρὸς καταστροφὴν τῶν γεωργῶν. Αἱ ἐπιβαρυνθεῖσαι γαῖαι κατεμετρήθησαν εἰς τὸ τριπλοῦν τοῦ πραγματικοῦ. Ἡ Κυβ. ἐσπράττει βοθηθῆναι δι' ὀχιτοὺς γενομένους δαπάνης τῶν κατοίκων δέκα ἑτη πρὸ τῶν ἀρδευτικῶν!

«Ὁ νόμος ἐπιβάλλει βοθηθῆναι εἰς τοὺς ὠφελουμένους ἐκ τῶν ἔργων. Ἀλλὰ ποία ὠφελία μπορεῖ νὰ ὑπάρξῃ ἐξ ὕδατος ἀλμυροῦ; Ἀποστραγγιστικά ζήτουνται ὅπῃ χωρία μὴ ὠφελήθησαν ἐκ τούτων, ἐνῷ τὸ ἀρδ. 4, ἐδάφ. 6 τοῦ νόμου 1897 ῥητῶς λέγει ἐπὶ ἀνὴν ὠφελίας δὲν ἐπιβάλλονται ἀποστραγ. Ἀλλ' ἡ Κυβ. ἐπιβάλλει τοιαῦτα καὶ εἰς γαίας ἐπὶ ἀφῶν καὶ ὑψομάτων ὅπου οὐδέποτε ἐλμύνατε νερό!

«76,000 λίραι ἐδαπαρήθησαν εἰς τὰ ἔργα ταῦτα. Καὶ ἡ Κυβ. προσπαθεῖ νὰ ἐσπράξῃ τὸν τόκον καὶ τὸ χρεωλύσιον, ἀλλὰ πρέπει μᾶλλον νὰ φροντίσῃ ὅπως μὴ χάσῃ τὴν ἐμπιστοσύνην τῆς παρὰ τῷ λαῷ.»

ΒΟΝΤΙΤΣΙΑΝΟΣ ὑποστηρίζει τὸ ψήφισμα, καὶ ἀναφέρει νὰ παραδείγματὰ ἀδικιών τῆς Κυβ., τὰ ὁποία αὐξάνουν τὴν ἀγανάκτησιν τοῦ Συμβουλίου. Ὁ ἴδιος ἔχει χωράφι τὸ ὁποῖον ἀπὸ τῆς ἐπεχθῆς τῶν ἀρδευτικῶν δὲν τοῦ ἐπιτρέπουν νὰ ποτίζῃ καὶ ἡ παραγωγὴ τοῦ ἡ λαττώθῃ εἰς τὸ 1/5.

«Ἐπὶ τοῦ χωμαρροῦ Κοπρῆ ἡ Κυβ. κατεσκευάσθη τρεῖς ὁδρομίαις ἐκ τῶν ὁποίων αἱ δύο ὁδηγοῦν τὸ νερὸν εἰς τὴν δεξιὰν τὴν ἡ δὲ τρίτη εἰς τὰς γαίας, τὰς ἐχούσας δικαίωμα. Ἀλλ' αὕτη κατεσκευάσθη οὕτως ὥστε καὶ ἡ λάσπη τοῦ ποταμοῦ νὰ ἐμποδίζεται καὶ μόλις ἑκατὸς σπρεμμάτων νὰ ποτίζωνται, ἐνῷ εἶχε τὸ δικαίωμα χιλιάδες.

«Πρὸ τῶν ἀρδευτικῶν εἰς τὸ μέρος ἐκεῖνο ἔλαστος ἐπὶ τῆς μετ' ἰδιαίτερα, αὐτοῦ καὶ μετ' ἑτέρας τῶν ὡσάν νὰ ἦται κηποι. Παρήγον καὶ 500 τὰ καλοκαίρια, ἐνῷ τώρα οὐδὲν παράγεται. Βεβαίως τὰ ἔργα εἰς τὸ μέρος ἐκεῖνο ἐπιωθήσαν ὡς εἰς τοῦ ὑπερβολικοῦ ποταμοῦ τῶν κατοίκων. Ὁ ἐκ Γαδουρᾶ Χατζημιχαήλ Χατζηζανέτου ἦτο ὁ πρῶτος τοῦ χωρίου, καὶ τώρα δυστυχῶς, τερηθὲς παραγωγῆς 500 καλῶν διότι δὲν δύναται νὰ ποτίζῃ. Τοῦ ζητοῦν ἐπὶ πλέον βοθηθῆναι 550 γρότια λόγῳ... τῆς ὠφελίας τὴν ὁποῖαν ἔλαβεν!

Ὁ κ. Βοντιστιάνος—μέλος καὶ τῆς Ἀρδ. Ἐπιτρ.—ἀναφέρει καὶ ἄλλα παραδείγματα καθ' ἃ ἡ Κυβ. ἐσπράττει δικαιώματα εἰς τοὺς χωρικοὺς ἐπὶ τῶν... ἐκ πλημμυρῶν καὶ βροχῶν.

ΡΩΣΣΟΣ. 76,400 περίπου λίραι ἐδαπαρήθησαν διὰ τὰ ἀρδευτικά, ἐνῷ τὸ δάνειον ἦτο μόνον 60,000, ἀρα 16,000 λίραι ἐδαπαρήθησαν ἐξ ἐπιτοκίων χρημάτων εἰς τὰ ἀχρηστὰ τοῦτα ἔργα. Δι' αὐτοὺς ἀδικίαν, μὴ ἐρωτηθέντες ὅμως ὑπὸ τῆς Κυβ., εἶπον ὅτι αἱ δεξιαιμεναι ἔπρεπε νὰ γίνωνται εἰς ὕψος τοποθεσίας καὶ οὐχὶ εἰς τὴν βῆλιν ἐκείνην.

«8,800 λίραι ἐδαπαρήθησαν εἰς τὰ ἀ-

πικουρικά, διὰ τὰς ὁποίας ἡ Κυβ. ζήτησε κατ' ἔτος 460 λίρας. Διὰ τὰ ἀποστραγ. ἐδαπαρήθησαν 1000 λίραι διότι ἡ Κυβ. ζήτησε ἐτησίως 40. Οἱ χωρικοὶ προτίμουν νὰ ἐγκαταλίπουν τὰς γαίας τῶν παρὰ νὰ πληρῶνουν ἐπικουρικά τὰ ὁποῖα τριπλασιάζουν τὸν κτηματικὸν φόρον.

«Ἡ Κυβ. δὲν εἶχε τὸ δικαίωμα νὰ μεταφέρῃ εἰς τὴν δεξιαιμένην τὸ νερὸ τοῦ Πλάκου ἐξ οὗ ἐπὶ τῶν περὶ τὰς 6000 σκάλες... Προτείνω ὅπως τὸ δλον ζήτημα ἐξετασθῇ ὑπὸ τοῦ Ἀρδευτικοῦ Συμβουλίου.»

ΑΡΧΙΓΡΑΜΜΑΤΕΥΣ. Ἐξ ὧν ἐννοῶ, τὰ παρίονα τῶν κατοίκων εἶνε διὰ δύο λόγους, α' ὅτι δὲν ἱκανοποιοῦνται τὰ δικαιώματά των, καὶ β' κατὰ τῆς ἐπιβολῆς ἀποστραγ. καὶ βοθηθῆναι. Κατὰ τὸν νόμον, ἡ Ἀρδ. Ἐπιτρ. προτείνει τὰ δικαιώματα, καὶ ἡ Κυβ. ἠκολούθησε τοὺς καταλόγους τῆς ἐπιτροπῆς ταύτης. Καὶ τὰ αἰετὰ μέλη καὶ ἡ Κυβ. εἶνε ὑπεύθυνοι διὰ τὸν νόμον, διὰ τοῦ ὁποῖου ἐσπράττονται τὰ πράγματι κάπως βαρὺ δικαιώματα ταῦτα. Ἄτινα διπλασιάζουν τὴν τριπλασιάζουσιν τὸν κτηματικὸν φόρον. Εἶνε καλὴ ἡ πρότασις ὅπως τὸ ζήτημα παραπεμφθῇ εἰς τὸ Ἀρδ. Συμβ. ὅπως δύνανται νὰ ἐξετάσῃ καὶ τὰ παρίονα ὅτι ἡ Κυβ. δὲν ἱκανοποιεῖ τὰ κικτημένα δικαιώματα.

ΚΙΤΙΟΥ. Καὶ πέρυσιν εἰχεμὲν τὰ αὐτὰ παράπονα, ἡ δὲ Α. Ἐξουχὴς μᾶς ὑπεσχίθη ὅτι θὰ ἀναθίσῃ εἰς τὴν Ἀρδ. Ἐπιτρ. νὰ τὰ ἐξετάσῃ. Καὶ ἐνῷ ἐπιμένοντες εἶμεν τὴν ἐλάττωσιν, ἔχοντες ὡς βέβαιον ἡκούσθη εἰς τὴν Μεσοστίαν ἡ διαταγὴ τοῦ Διοικητοῦ νὰ ἐσπραχθῶσι τὰ δικαιώματα.

ΑΡΧΙΓΡΑΜΜΑΤΕΥΣ. Ἐλήφθη ὑπὸ ὧν ἡ ἐκθεσις τῆς Ἐπ. καὶ ἡ λαττώθησαν.

ΡΩΣΣΟΣ. Τὸ ποσὸν μένει τὸ ἴδιον ἡ διαφορὰ εἶνε ὅτι θα πληρώσωμεν ὀλιγώτεροι.

ΚΙΤΙΟΥ. Ἡ Ἐπιτρ. ἐστάλη εἰς Μεσοστίαν, ἀλλὰ μόλις οἱ κάτοικοι ἤρχισαν νὰ προσέρχωνται διὰ νὰ εἰπωσι τὰ παράπονά των, ἔπιασαν τὸν πρεσβ. κ. Κολλετ τὰ νεδρά του, καὶ ἡ Ἐπιτρ. ἐχωρίσθη. Ἡ Κυβ. ἤκουσε τὴν ἐκθεσιν τοῦ ἀντιπροσώπου τῆς. Ἡκουσεν ὅμως καὶ τὴν ἐκθεσιν τῶν μελῶν;

«Παρά τὰς προσδοκίας μου, ὁ Ἀρχιγραμματεὺς δὲν μᾶς εἶπε τίποτε, πλὴν τοῦ ὅτι διὰ τὸν νόμον πταίει καὶ τὸ Συμβούλιον καὶ ἡ Κυβέρνησις. Ἀρα πταίω καὶ ἐγὼ ὅστις ἤμην ἐναντίος τοῦ νόμου!»

Καὶ ἡ Α. Πανιερότης, μετὰ λίαν ἐντονου γλώττης, ἀπαριθμεῖ τὰς παρανομίας τῆς Κυβ. ἐρωτῶν μετ' ἐκείτην ἀπαντῇ τὸ Συμβούλιον ἢ ἡ Κυβ. Διαιτάτα κατατίθεται κατὰ τῶν ὑπαλλήλων τῶν ἀρδευτικῶν, αἱ ὁποῖαι ἐμπιζοῦν τοὺς γεωργοὺς κατὰ τὴν διανομήν. Ἐν τέλει συστάσῃ νὰ ἐξετασθῶσι τὰ παράπονα ὑπὸ τοῦ Ἀρδ. Συμβ.

ΑΡΜΟΣΤΗΣ. Εἰς δὲ εἶπεν ὁ Ἀρχιγραμματεὺς θὰ προστίθω ὀλίγα εἰς ἀπάντησιν δηλώσεών των τοῦ Πανιερωτάτου. Εἶνε ἀληθιστάτον ὅτι πέρυσιν ἐγένοντο παράπονα, καὶ ἐρῶντα εἶπεν

Πα: δραστήριος και άκνους
 άνθρωπος δύναται να κερδίσει από 10
 μέχρι 30 φράγκων την ή-
 μέραν δια της πωλήσεως της πράγ-
 ματος πολύ έν χρήτει και τού συρμού
 και εύκολου καταλώσεως. Ούδέν κερά-
 λατον άπαιτείται ούτε ριψοκινδυνεύει τις.
 Πληροφορίαι δίδονται δωρεάν. Ό βου-
 λόμενος άποσταλήτω δια ταχυδρο-
 μικού δελταρίου υπό την διεύ-
 θυσιν :— Orient general office

Ο ΒΑΣΙΛΙΚΟΣ ΝΕΚΡΟΣ**70,000 πρόσωπα πρό
τοῦ φερέτρου**

Αἱ τιμαὶ αἱ ἀποδοθεῖσαι εἰς τὸν νεκρὸν τοῦ Βασιλέως Χριστιανοῦ ὑπὸ τῶν τέκνων του εἰνὶ περιπαθήσονται.

Τὴν 4 πρωΐνῃ ὥραν τῆς 13 Φεβρ. τὸ φέριτρον μετεκομίσθη ἐκ τῶν ἀνακτόρων εἰς τὸ βασιλικὸν παρεκκλήσιον τῶν παλατῶν ἀνακτόρων Χριστιανουπόλεως. Δὲν εἶχεν ἀκόμη ἐξημερώσῃ καὶ ἡ πόλις ἐκδιμάτῳ ὅταν διηλθὴν ἡ πομπή. Τὸ φέριτρον ἦτο ἐπὶ ἀπλῆς ἀμάξης, τὴν ὁποίαν ἠκολούθουν πεζῇ ὁ πριγκιψ Βαλδεμάρ, ἡ πριγκίπισσα Μαρία, καὶ μέλη ἄλλα τῆς Βασιλικῆς Οἰκογενείας.

Τὸ φέριτρον ἀπετίθη πλησίον τῆς ἀγίας Τραπεζῆς καὶ ἐφυλάττετο ὑπὸ ἀξιωματικῶν τοῦ στρατοῦ καὶ τοῦ ναυτικοῦ μέχρι τῆς αὐγῆς.

Περὶ τὴν 9 π.μ. ἡ Βασίλισσα Ἀλεξάνδρα ἐφῆσσε μετὰ τὰς ἀδελφάς της, συνοδευομένη ὑπὸ τοῦ Βασιλέως τῆς Δανίας Φρειδερίκου καὶ τῆς Βασιλίσσης Λουίζης. Ἡ Βασίλισσα Ἀλεξάνδρα ἐφίετο νωπὰ ἄθλη διὰ τὸ φέριτρον καὶ ἐτακτοποιήσῃ τοὺς στεφάνους οἱ ὅποιοι ἦσαν ἔξω ἐκεῖ. Ἡ ἰδία κατέβησε μέγαν σταυρὸν, φέροντα τὴν ἐπιγραφὴν ἐπὶ λευκῶν ταϊῶν, «Ἀπὸ τὰς τρεῖς τιθλιμμένας καὶ ἀγαπητάς θυγατέρας σου, Ἀλεξάνδραν, Δάγμαρ, καὶ Θύραν».

Αἱ πύλαι τῆς ἐκκλησίας ἤρσιγσαν εἰς τὸ κοινὸν τὴν 10 π.μ. Ὁ ναὸς ἦτο ἐπενδεδυμένος μετὰ μαύρα, τὸ δὲ ἔδαφος ἐκαλύπτετο διὰ μαύρου ὑφάσματος μετὰ λευκὰς γραμμάς. Τρεῖς ἀργυροὶ λέοντες ἐτίθησαν ἐμπρὸς τοῦ φερέτρου, διαστάζοντες τὰ βασιλικά ἐμβλήματα, ἐπὶ δὲ τοῦ ἱερῶματος ἐτίθησαν οἱ στέφανοι καὶ οἱ σταυροί.

70,000 πρόσωπα παρήλασαν καθ' ὅλην ἐκείνην τὴν ἡμέραν πρὸ τοῦ φερέτρου. Ἐξω τοῦ ναοῦ τὸ πλῆθος ὅπερ ἐπερίμενε σιρὰν ἐσχημάτιζε γραμμὴν μήκους ἑνὸς μιλίου!

Ἐκ μέρους τοῦ Κάιζερ κατετίθη στέφανος μετὰ τὴν ἐπιγραφὴν ἐπὶ λευκῶν ταϊῶν: Γουλιέλμος Β', Γερμανὸς Αὐτοκράτωρ, ἐξ εὐγνωμοσύνης καὶ σέβαςμοῦ πρὸς τὸν πατρικὸν του φίλον.

ΕΝΑΣ ΓΑΜΒΡΟΣ

Ὁ κ. Νικόλαος Λόγκουορθ καὶ ἡ δεσποινὶς Ἀλέκη Ρουζβέλτ.

Τὸ κυνήγι τῶν ἐφημερίδων.

Ἀφ' οὗ ἐξηντήσαν ὅλας τὰς πληροφορίες περὶ τῶν γάμων τῆς δεσποινίδος Ἀλέκης Ρουζβέλτ, καθὼς καὶ τὰς λεπτομερείας περὶ τῆς προικῆς της καὶ τοῦ ἀτόμου της, αἱ ἀμερικανικαὶ ἐφημερίδες ἐκινήθησαν κατόπιν τὸν γάμον, καὶ δημοσιεύουν περὶ τοῦ κ. Λόγκουορθ ποικίλας πληροφορίες.

Ἐνας ρεπόρτερ τὸν ἠρώτησε ἅπως τοῦ ἦλθε νὰ κορτεζάρῃ κορίτσι πρὸς τὸ ὅποιον εἶνε ἐστραμμένα τὰ βλέμματα ἐγδοῆντα ἐκατομμυρίων λαοῦ.

—Πολὺ καλὰ ἀπῆντησεν, αὐτὴ εἶνε ἡ τιμὴ πού πρέπει νὰ πληρώσῃ ἕνας νέος διὰ τὸν ἱρωτά του μετὰ τὴν κόρην

τοῦ Προέδρου. Εἶμαι πεπεισμένος ὅτι ἡ δεσποινὶς Ρουζβέλτ εἶνε τὸ μέρος τοῦ γάμου διὰ τὸ ὅποιον ἐνδιαφέρεται ὁ ἀμερικανικὸς λαός. Περὶ ἐμοῦ ὁμιλοῦν ἀπλῶς διότι ἐστάθηκα ἀρκετὰ τυχερὸς ὥστε νὰ εἶμαι ὁ ἀνὴρ τὸν ὅποιον θὰ συζευθῇ ἐκείνη.

Ὁ κ. Λόγκουορθ ἐν μέσῳ τῶν γενικῶν γελῶτων ὑπεστήριξεν ἐν τῇ Βουλῇ ἐν νομοσχεδίῳ τοῦ πενθεροῦ του, ὅπερ ἐπιβάλλει τὴν μαστιγώσιν ὡς ποινὴν διὰ τὸν ὀρόντα τὴν σύζυγον του. Ἡρχίτε νὰ γελᾷ καὶ ἐκεῖνος ἐγκαρδίως καὶ ἠνογκάσθη νὰ ὑποστῇ πολλὰ σκώμματα καὶ εἰρωνείας. Δύο ἡμέρας πρὸ τοῦ γάμου ἔδωκεν ἀποχαιρετιστήριον νεανικὸν γεῦμα εἰς τοὺς φίλους του.

Ἡ δεσποινὶς Ρουζβέλτ ἐώρτασε τὴν 22αν ἐπίτειον τῆς γεννήσεώς της τίσσας ἡμέρας πρὸ τῶν γάμων. Ὁ πατήρ της τῆς ἐδώρησε τὴν ἡμέραν ἐκείνην ἕνα ὠραῖον διαμαντικὸν καὶ ἕνα τοῖχ 2,000 λίρων.

Οἱ γάμοι ἐτελέσθησαν τὴν 17 Φεβρ. Χίλιοι ἦσαν οἱ προσκεκλημένοι, καὶ ἄλλο πλῆθος ἀπειρὸν. Οἱ νεόνυμφοι ἔλαβον μέγαν ἀριθμὸν πολυτίμων δώρων.

Τὰ καθέκαστα τοῦ ταξιδίου τοῦ μέλιτος ἐτηρήθησαν εἰς ἄκρον μυστικὰ, ἀλλ' αἱ ἐφημερίδες ἔλαβον ὅλα τὰ μέτρα τῶν διὰ νὰ παρακολουθήσωσι τὸ ἔκτακτον τραῖνον καὶ νὰ κρατήσωσι τοὺς ἀναγνώστας τῶν ἐνημέρους τῶν διαδημάτων τῶν νεόνυμφων!

Ἡ δεσποινὶς Ἐθελ Ρουζβέλτ, ἐτεροθαλὴς ἀδελφὴ τῆς νύμφης, τὴν διεδέχθη ὡς πρῶτῃ διαποσύνῃ τῆς χώρας. Ἐἶνε μόνον δεκαπέντε ἐτῶν, καὶ δὲν ἔχει φορέσῃ ἀκόμη μακρὰ φουττάκια.

**Ο ΑΠΟΛΕΣΘΕΙΣ...
ΕΚΑΤΟΜΜΥΡΙΟΥΧΟΣ****Ὁ κ. Ροκφέλλερ παίζων
τὸ κρυφτό.**

Ὁλη ἡ Ἀμερικὴ εἶνε στὸ πόδι διότι ὁ κ. Ροκφέλλερ... ἐλάθη!

Ἀπὸ τοῦ Δεικνυρίου, ὅτι τῷ ἐστάλη κλησίς διὰ νὰ δώσῃ μαρτυρίαν εἰς μίαν δίκην ἣτις ἐκινήθη κατὰ τῆς Ἐταιρείας τῶν Ἑλαίων ὑπὸ τῆς Πολιτείας Μισσοῦρη, μένουσι τελείως ἀγνωστα τὰ ἴχνη τοῦ ἐκατομμυρίου.

Διάφοροι εἰδήσεις δὲν παύουσι βεβαιοῦναι ὅτι ἐθεάθη εἰς διάφορα μέρη—ἀκτοπλεῶν εἰς τὰς Δυτικὰς Ἰνδίας, κρυπτόμενος εἰς τὴν ἑστυρίαν του ἐν Λαίχγουδ, μετρημενός ὡς ναύτης ἐν Σαβάννα, καὶ οὕτω καθέξῃς. Αἱ εἰκαίαι του ἐν Νέα Ὑόρκῃ καὶ εἰς Ποκάντικο Χίλς διαρκῶς ἐπιτηροῦνται.

Νόστιμοι γελοιογράφοι εἰς τὰς ἐφημερίδας εἰκονίζουσι τὸν κ. Ροκφέλλερ, τὸν πλουσιώτατον ἄνθρωπον τοῦ κόσμου, λαμβάνοντα ὅλας τὰς μορφὰς καὶ τὰ σχήματα διὰ νὰ διαφύγῃ τὴν ἀλακάλυφιν. Καὶ εἰς κτυπητοὺς τίτλους αἱ ἐφημερίδες κηρύττουσιν αὐτὸν φυγάδα τῆς δικαιοσύνης.

Ὁ «Κόσμος» ἐκήρυξεν ἀμοιβὴν 40 γυνεῶν εἰς πάντα ἄνδρα, γυναῖκα, ἢ παιδίον, ὅστις θὰ συνελάμβανε τὸν κ. Ροκ-

φέλλερ καὶ τὸν ἔπαρνεν εἰς τὸ γραφεῖον τῆς ἐφημερίδος!

Ἐν τῇ «Ἡμερησίᾳ Νέα» τῆς Νέας Ὑόρκῃ παίρνουσι τὸ πρᾶγμα ὑπὸ σοβαρὰν ὄψιν, λέγοντάς τι ἡ Ἐταιρεία τῶν Ἑλαίων, προεδρευομένη ὑπὸ τοῦ κ. Ροκφέλλερ, κατηγορεῖται ὡς ἐγκληματικῶς παραβιάζουσα τοὺς νόμους διὰ τῆς καταπνίξεως τοῦ συναγωνισμοῦ καὶ τῆς παρακωλύσεως τοῦ ἐμπορίου, ὁ δὲ κ. Ροκφέλλερ ἀποφεύγων νὰ δώσῃ μαρτυρίαν καὶ πηδῶν ἀπὸ μέρους εἰς μέρος ἀγνώριστος δεικνύει τὴν ἐνοχλὴν αὐτῆς.

Αὐτὰ μόνον εἰς τὴν Ἀμερικὴν συμβαίνουν.

ΠΕΡΙΒΟΥΤΟΣ ΑΣΩΤΟΣ**Μία δίκη διαζυγίου.**

Μέγα ἐνδιαφέρον ἐξήγειρεν ἡ δίκη διαζυγίου τὴν ὁποία ἐκίνησε κατὰ τοῦ συζύγου της ἡ Κεκομησα Μπόνη δὲ Καστελλάνε, πρῶτῃν Ἀννα Γκούλδ, θυγατὴρ τοῦ πασιγνώστου ἀμερικανοῦ ἐκατομμυριούχου, τοῦ Μακαρίτου Τζαλὺ Γκούλδ.

Ὁ σύζυγός της, Κέμης Μπόνη δὲ Καστελλάνε, ὅστις φερεῖ ἐν τῶν ἐπιφανεστάτων ὀρυμάτων ἐν τῇ Γαλικῇ κοινῳίᾳ, ἔγινε περίφημος διὰ τὰς γιγαντιαίας ἀσωτείας του.

Ὁ κόμης καὶ ἡ δεσποινὶς Γκούλδ ἐνυμφεύθησαν πρὸ δικοετίας ἐν Νέα Ὑόρκῃ. Ἐκεῖνος τῆς ἔφερε τὸ μέγα του ὄνομα καὶ τὴν κοινωνικὴν θέσιν. Ἐκείνης ἡ περιουσία ἦτο 3,500,000 λίρας στερλίνας. Κατὰ τὸ λίαν ζωηρὸν στάδιόν του μέχρι τοῦδε ὁ κόμης, ὅστις εἶνε δεινὸς ξιφομάχος, ἐμοιχεμάχησε τετράκις, ἐπολιτεύθη, ἔγινε βουλευτὴς, καὶ ἐφυλακίσθη διὰ πολιτικῶς λόγους.

Τὸ ἐν Παρίσις μεγαλοπρεπὲς μαρμαριὸν μέγαρόν των εἶνε μίμησις τοῦ ἱστορικοῦ Τριανόν, ἀνακτόρου τοῦ Λουδοβίκου ΙΔ', κίτται δὲ ἀπέναντι μιᾶς λιωφόρου τοῦ Δάσους τῆς Βουλώνης. Ἐχουσιν ὡσαύτως καὶ μίαν γοητευτικὴν ἑστυρίαν εἰς Πῶ.

Τοῦτο χρέη ἐσώρευεν ὀλίγον μετὰ τὸν γάμον—τὰ ἐξέδα πέντε ἐτῶν, ὑπελογίσθησαν εἰς 1,600,000 λίρας—ὥστε ἡ οἰκογένεια Γκούλδ ἠναγκάσθη νὰ ἐπέμβῃ. Κατήρτισαν δὲ τὸν ἐξῆς κατάλογον τῶν ἐξόδων τοῦ κομητοῦ εἰς πέντε ἐτη—320,000 λίρας κατ' ἔτος—διὰ νὰ δεῖξωσι τὰς ἀσωτείας του:—

Κατοικία ἐν Παρίσις	... 600,000
Ἀντικείμενα τέχνης	... 300,000
Ἐπιούρι Πῶ	... 60,000
Χαρτὰ καὶ ἱπποδρομία	... 20,000
Θαλαμῶν	... 40,000
Πολιτικὰ περιδεῖα	... 60,000
Ἐνδύματα	... 20,000
Στάβλοι	... 30,000
Ἑστιά μετρημ. σμμένων	... 60,000
Χρηματιστήριον	... 120,000
Ὁφειλόμενα εἰς δανειστάς	... 170,000
Γεωδοχὴ Βασιλέως Πορτογαλλίας	40,000
Γεύματα εἰς φίλους	... 20,000

Τὸ ὅλον Λίραι 1,600,000

Ὁ κόμης καὶ ἡ κόμησσα ἔχουσι καὶ τρεῖς υἱοὺς οἱ ὅποιοι ἐπὶ τοῦ παρόντος εὐρίσκονται ὑπὸ τὴν ἐποπτείαν τῆς μητρὸς.

Ο ΟΡΚΟΣ ΤΩΝ ΒΟΥΛΕΥΤΩΝ

Πώς γίνεται εν 'Αγγλία.

Τὰ ιστορικά του επεισόδια.

Οὐδὲν μέλος τῆς Βουλῆς τῶν Κοινοτήτων δύναται νὰ διέλθῃ τὸ κατώφλι τοῦ Κοινοβουλίου καὶ νὰ παρακαθῇ εἰς συνεδρίαν ἢ νὰ ψηφίσῃ ἂν μὴ ὀρκισθῇ: «Ἐγὼ, ὁ τάδε, ὀρκίζομαι ὅτι θὰ εἶμαι πιστὸς καὶ θὰ ἔχω ἀληθῆ ὑπακοὴν πρὸς τὴν Αὐτοῦ Μεγαλειότητα τὸν Βασιλέα 'Εδουάρδον Ζ', τοὺς κληρονόμους καὶ διαδόχους του, συμφώνως τοῖς νόμοις. Εἰς τοῦτο ὁ Θεὸς ἔστω βοηθός μου.»

Εἰς τὸ Κυπριακὸν... Κοινοβούλιον οἱ βουλευτὰὶ δὲν ὀρκίζονται. Ἀλλ' ἐὰν μέλος τι τῆς Βουλῆς τῶν Κοινοτήτων παραβιάξῃ τὸν ὡς ἄνω ὅρκον θὰ ὑπέχειτο εἰς πρόστιμον 500 λιγῶν, καὶ θὰ ἔπαυε τοῦ λειπεῖν νὰ εἶνε μέλος τοῦ Κοινοβουλίου.

Κατὰ ομάδας ἐκ δέκα περίπου, δλα τὰ μέλη κατὰ τὴν πρώτην ἐβδομάδα τῆς Κοινοβουλευτικῆς Συνόδου παρουσιάσθησαν καὶ ὠρίσθησαν ἐνώπιον τοῦ Γραμματέως, καὶ κατόπιν εἰς ἕκαστος ὑπέγραψεν εἰς τὸν κατάλογον καὶ ἐσῆλθον ἐνώπιον τοῦ Προέδρου.

Εἰς προηγούμενα ἔτη ὁ ὅρκος δὲν ἦτο τόσο συντομία καὶ ἀπλὸς ὡς ὁ ἄνωτέρω, ὁ ὁποῖος δὲν εἶνε καὶ ἀπολύτως ἐπιβεβλημένος. Διότι ἐὰν μέλος τι δὲν ἔχει θρησκευτικὴν πίστιν ἢ ὁ ὅρκος ἀντίκειται πρὸς τὴν πίστιν του δύναται νὰ παραλίπῃ τὸ «ὀρκίζομαι» καὶ «ὁ Θεὸς ἔστω βοηθός μου» ἀντικαθίστων αὐτὰ μὲ τὰς λέξεις «σταθερῶς, εὐκρινῶς καὶ ἀληθῶς δηλώ καὶ διαβεβαιῶ.»

Κατ' ἄλλους χρόνους τὰ μέλη ἔκαμνον πρὸ τοῦ Λόρδου Αὐτοκράτορος σερὰν ὀρκων, οἵτινες ἐν ὧν ἀνῆρχοντο εἰς πεντακοσίας ἢ ἑξακοσίας λέξεις. Οἱ ὀρκοὶ οὗτοι καὶ αἱ λέξεις «ὁ Θεὸς βοηθός μου» καὶ «εἰς τὴν ἀληθῆ πίστιν χρῆσται» ἔγιναν ἀφορμὴ πολλῶν λογομαχιῶν διερκομένων τοῦ δικαίου ἐκείνου αἰῶνος. Ὁ Βασιλεὺς Λιονέλ Νόλς, κατὰ πρόσταξιν ἐξελέγη βουλευτὴς τοῦ Λονδίνου κατὰ τὸ 1847, ἀλλ' ἐπὶ ἐξέδικα ἔτη ὑπεχρεώθη νὰ περιμένῃ εἰς τὸ ἄκρον τοῦ Κοινοβουλίου ἕως ὅτου τῷ ἐπιτραπῇ νὰ ἐρυσθῇ ὀρκὸν μὴ ἀντιβαίνοντα εἰς τὴν ἑβραϊκὴν πίστιν. Κατ' ἔτος ἐψηφίζετο περὶ τοῦτου νομοσχέδιον ὅπερ ἀπερρίπτετο ὑπὸ τῆς Βουλῆς τῆς Λόρδων, ἕως ὅτου ἐπὶ τέλους ἔγινε νόμος ἐπιτρέπων εἰς ἕκαστην τῶν δύο Βουλῶν νὰ κάμνῃ ὅπως ἤθελεν εἰς τὸ ζήτημα τοῦτο.

Ὁ σημερινὸς ὅρκος μόλις τῷ 1866 ἐσῆλθον. Ἀλλὰ δώδεκα ἔτη βραδύτερον εὐρέθη καὶ αὐτὸς ἀνεπαρκὴς κατὰ τὴν ἱστορικὴν περίπτωσιν τοῦ Μπράτλιν. Οὗτος ἦτο κεικρυγμένος ἀθεϊστῆς καὶ ἐθεώρησεν ὅτι ἂν ἔκαμνε τὸν ὀρκὸν θὰ ἦτο σκάνδαλον καὶ ὅλοι θὰ τὸν περιέγελον. «Εἶνε ἀνόητος καὶ ἀκατάληπτος εἰς ἐμὲ» ἐπέμεινε, καὶ ἐθεώρει ἀρκετὸν ἂν ὑποχρεωθῇ μόνον

ἐπὶ τῇ διαβεβαίωσει τοῦ ἄλλ' ὅταν εἶδοι κάμει νὰ κάμῃ τοῦτο εἰς λοιποὶ βουλευταίμετὰ μεγάλου θαυμάσου ἀντέτειναν.

Μετὰ λαμπρὰν ἀγρύρευσιν ἀπὸ τοῦ «κίβωτου», ἡ ὅτις ὁμοῦς οὐδὲν ἔπληρυνε τὰ μέλη, ἡρήθη νὰ φύγῃ ἀπὸ τὴν Βουλὴν, διὸ κατεδικάσθη εἰς εἴκοσι τεσσάρων ὥρων φυλάκισιν εἰς τὸν «Πύργον τοῦ Ὁρολογίου.»

Τὸ ἀκόλουθον ἔτος ὁ Μπράτλιν ἐξελέγει πάλιν βουλευτὴς καὶ μετέβη εἰς τὸ Κοινοβούλιον, ἀλλὰ συνελήσθη ἐνίκα εἰς αὐτὴν τὴν θύραν τῆς αἰθούσης ὑπὸ δώδεκα ἀστυφυλάκων, ἐσύρθη διὰ τῶν διαδρόμων, καὶ τέλος ἐρρίφθη, ἀνευ πλίου, καταλερωμένος καὶ καταξισχυμένος εἰς τὸ προαύλιον, ὅπερ ὑπερπληρώθη ἐξ ἐνδοστιγδῶν ριγῶν του.

Τὸ ἀκόλουθον ἔτος

ὁ Μπράτλιν παρουσιάσθη αἰφνης, ἐξήγαγεν ἐκ τοῦ κόλπου ἐν ἀντίτυπον τῆς Καινῆς Διαθήκης, ἐπανέλαβε τὸν ὀρκον, ἡρπάσθη τὸ βιβλίον, καὶ ἔγραψε τὸ ἐνομὰ του εἰς φύλλον, χάρτου, τὸ ὁποῖον ἔθηκε πλησίον τοῦ Γραμματέως διὰ νὰ ἐσταθῇ εἰς τὸν κατάλογον. Ἀλλὰ πάλιν ἐξελώθη.

Μόλις εἰς τὴν σύνοδον τοῦ 1886 ἐπιτρέπη εἰς αὐτὸν νὰ ἐσελθῇ χάρις εἰς τὴν ἐλευθερίότητα τοῦ τότε Προέδρου. Αὐτὸς δὲ ὁ Μπράτλιν ἐπρότεινε δύο ἔτη βραδύτερον τὸν νόμον ὅστις καθώρισε τὸ ζήτημα διὰ παντός.

Ὁ βουλευτικὸς ὀρκὸς τῶρα ἐν Ἀγγλίᾳ θεωρεῖται ὡς κατὰ ἐντελὴς περιττός, καθόσον ἐκράζει ὅτι πᾶς ὑπάρχων τοῦ Βασιλέως εἶνε ὑποχρεωμένος νὰ σέβεται εἰς ὀρκισθῇ εἰς μὴ.

ΑΙ ΓΕΝΝΗΣΕΙΣ ΕΝ ΑΓΓΛΙΑ

Αἱ τελευταῖαι ἐπίτημοι στατιστικαὶ δείκνυσιν ὅτι αἱ γεννήσεις ἐν Ἀγγλίᾳ καὶ Οὐαλλίᾳ κατὰ τὸ τελευταῖον ἔτος εἰς πολὺ κατώτεροι τοῦ συλήθους. Ἡ ἀναλογία τῶν εἰς 27.2 ἐπὶ χιλίων κατοίκων, ὅπερ εἶνε 0,7 κάτω τῆς ἀναλογίας τοῦ 1904. Συγκρινομένη δὲ πρὸς τὰ ἔτη 1895—1904, ἡ ἀναλογία τῶν γεννήσεων κατὰ τὸ 1905 δείκνυσι ἐλάττωσιν 1.8 τοῖς 1000.

Οἱ δὲ θάνατοι ἐν Ἀγγλίᾳ καὶ Οὐαλλίᾳ κατὰ τὸ 1905 ἦσαν 15.2 τοῖς 1000, ὅπερ εἶνε 1.0 κάτω τῆς ἀναλογίας τοῦ 1904, καὶ κατώτερον ἢ κατὰ πᾶν ἄλλο προηγούμενον ἔτος.

Ἐξέδικα ἐπεισόδια Κυρηναίας.

Οἱ ἀπὸ τὰ διάφορα μέρη τῆς Νήσου, ὅπου δὲν ὠρίσθησαν ἀνταποκριταί, θέλοντες ἐκ τῶν περιφήμων **Κυρηναίων ἀλατῶν** ἃς ἀπευθύνονται πρὸς τὸν μόνον ἰδιοκτήτην κ. Νικόλαον Χρ. Οἰκονόμου, εἰς Κυρήναιαν.

Δείγματα ἀποστέλλονται ταχυδρομικῶς ἅμα τῇ ζητήσει.

25,000 εἰκονογραφημένα ταχυδρομικὰ δελτάρια, διὰ τὰ ταχυδρομεία τῆς Κύπρου, παρέλαβε τὸ Χαρτοπωλεῖον Κ. Γ. Ρώσσου.

“ΚΥΠΡΙΟΣ”

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ.

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ ΓΙΕΥΘΥΝΟΣ

Κ. Φυλακτιῶ.

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΕΤΗΣΙΑ

(Προπληρωτία.)

εἰς τὰς πόλεις τῆς Κύπρου	σελ.	12.
Εἰς τὰ χωρία	»	10.
Διὰ τοὺς Δημοδιδασκάλους	»	10.
Ὅπου δὲν ὑπάρχουν ταχυδρομεία	»	8.
Εἰς τὸ Ἐξωτερικόν	φρ. χρ.	20.

ΤΙΜΗ ΚΑΤΑΧΩΡΙΣΕΩΝ

Ἀγγελίαι: ὁ στίχος	γρ.	2.
Διατριβαί: ἰδιαιτέραι συμφωνίαι.		
Κυβερνητικὰ ἔγγραφα ὁ στίχος πρὸς 3 πέν.		

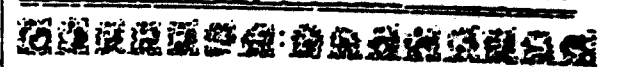
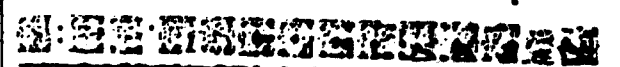
Τὰ χερόγραφα

δὲν ἐπιστρέφονται.

ΓΡΑΦΕΙΑ

Ἐν τῇ Στεφ. Φανερωμένῃ.

Αἱ ἐπιστολαὶ δεῖον νὰ ἀπευθύνωνται πρὸς τὸν Διευθυντὴν τοῦ «Κυπρίου».

ΕΙΛΙΚΟΝ ΤΗ ΗΛ

Οἰκονομία—Ἀποταμίευσις, Πλούτος.

Πώλησις τῶν ασφαλιστῶν Λαχί-οφῶρων Ὁμολογίων δι' ἀντιπροσωπείας τοσαύτων Τραπεζιτικῶν Οἰκων, διὰ μηνιαίων δόσεων καὶ μὲ τὴν παραχώρησιν τῆς τύχης τῆς Ὁμολογίας ἀπὸ τῆς προκαταβολῆς, ὡς καὶ τῶν τοκομεριδίων.

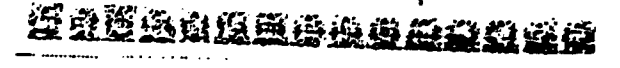
Ἀκρίβεια, Τάξις, μετὰ πάσης εὐκολίας περὶ τὴν πληρωμὴν ἔνθεν παντοτε ἀπεδείξιος, θέλουσι συοδεύει τὴν ὅλην ἐργασίαν.

Πᾶσα σχετικὴ πληροφορία παρέχεται προθύμως καὶ ἀμείωτος.

Διὰ πᾶσαν αἰτησιν ἀπευθυντίον:—

Κ. ΜΟΥΧΤΑΡΗΝ,

Λεμεσός.

ΕΜΠΟΡΙΚΟΝ ΔΕΛΤΙΟΝ

Ἀγορὰ Λευκωσίας.

Παρασκευῇ, 17/2 Φεβρουαρίου.		
Κριθῆρα τὸ κοιλόν	γρ.	19—20
Σιτάρι	»	32—36
Ὄρεος: ἰντῆρος	»	25—26
Ρακή σοῦμα 20 βάζμ.	ἡ ὀκ.	2
Ὄλοι: ἰεὺ: α' τὸ γομέρι	σελ.	15 1/2
Ὄλοι: α' β'	»	11
Ὄλοι: πλάτος	»	20—22
Κομάντρι	»	22—25

Ἀποικισκὰ.

Πετρέλαια ρωσσικὰ το κίδ.	γρ.	65
Ζαχαροὶ: ὁ σάκχος	»	270
Κηροί: ἡ ὀκ.	»	12 1/2
Λίρα Ἀγγλίας πρὸς γρ.		2.